**Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu**

►**B**

# EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1215/2012

**(2012. gada 12. decembris)**

**par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās**

**(pārstrādāta versija)**

(OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.)

Grozīta ar:

| | | Oficiālais Vēstnesis | | |
|---|---|---|---|---|
| | | Nr. | Lappuse | Datums |
| ►**M1** | Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 542/2014 (2014. gada 15. maijs) | L 163 | 1 | 29.5.2014. |

▼B

# EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 1215/2012

**(2012. gada 12. decembris)**

**par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās**

**(pārstrādāta versija)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 67. panta 4. punktu, kā arī 81. panta 2. punkta a), c) un e) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Komisija 2009. gada 21. aprīlī pieņēma ziņojumu par to, kā tiek piemērota Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([3]). Ziņojumā secināts, ka kopumā minētās regulas darbība ir apmierinoša, taču ir vēlams uzlabot dažu tās noteikumu piemērošanu, vēl vairāk atvieglot spriedumu brīvu apriti un veicināt piekļuvi tiesai. Ņemot vērā, ka minētajā regulā ir jāveic vairāki grozījumi, skaidrības labad tā būtu jāpārstrādā.

(2) Eiropadome 2009. gada 10. un 11. decembra sanāksmē Briselē pieņēma jaunu daudzgadu programmu ar nosaukumu "Stokholmas programma – atvērta un droša Eiropa tās pilsoņu un viņu aizsardzības labā" ([4]). Stokholmas programmā Eiropadome pauž uzskatu, ka laikposmā, uz kuru minētā programma attiecas, būtu jāturpina visu atzīšanas un izpildāmības deklarāciju (*exequatur*) atcelšanas process. Tajā pašā laikā atzīšanas un izpildāmības deklarāciju atcelšana būtu jāveic kopsolī ar vairākiem aizsardzības pasākumiem.

(3) Savienība ir noteikusi sev mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, *inter alia* veicinot tiesu āiestāžu

([1]) OV C 218, 23.7.2011., 78. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2012. gada 20. novembra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2012. gada 6. decembra lēmums.
([3]) OV L 12, 16.1.2001., 1. lpp.
([4]) OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

▼B

pieejamību, jo īpaši piemērojot tiesas nolēmumu un ārpustiesas lēmumu savstarpējas atzīšanas principu civillietās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai jāpieņem pasākumi saistībā ar tiesu sadarbību civillietās, kurām ir pārrobežu ietekme, īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.

(4) Dažas atšķirības starp valstu noteikumiem, kas reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu, kavē pareizu iekšējā tirgus darbību. Būtiski ir noteikumi, lai vienādotu jurisdikcijas kolīziju normas civillietās un komerclietās un lai nodrošinātu ātru un vienkāršu dalībvalstī pieņemto spriedumu atzīšanu un izpildi.

(5) Uz šādiem noteikumiem attiecas tiesu iestāžu sadarbība civillietās Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 81. panta nozīmē.

(6) Lai sasniegtu mērķi panākt spriedumu brīvu apriti civillietās un komerclietās, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka normas, kas nosaka jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildīšanu, reglamentē kāds Savienības juridiskais akts, kas ir saistošs un tieši piemērojams.

(7) Toreizējās Eiropas Kopienu dalībvalstis saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 220. panta ceturto ievilkumu 1968. gada 27. septembrī noslēdza Briseles Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās, kurā turpmāk izdarīti grozījumi ar konvencijām par jaunu dalībvalstu pievienošanos minētajai konvencijai ([1]) (“1968. gada Briseles konvencija”). 1988. gada 16. septembrī toreizējās Eiropas Kopienu dalībvalstis un dažas EBTA valstis noslēdza Lugāno Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komerclietās ([2]) (“1988. gada Lugāno konvencija”), kas ir 1968. gada Briseles konvencijas paralēlā konvencija. 1988. gada Lugāno konvencija kļuva piemērojama Polijai 2000. gada 1. februārī.

(8) Padome 2000. gada 22. decembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 44/2001, kas dalībvalstu starpā, izņemot Dāniju, aizstāj 1968. gada Briseles konvenciju attiecībā uz to dalībvalstu teritoriju, uz kurām attiecas LESD. Ar Padomes Lēmumu 2006/325/EK ([3]) Kopiena noslēdza nolīgumu ar Dāniju, kas nodrošināja Regulas (EK) Nr. 44/2001 noteikumu piemērošanu Dānijā. 1988. gada Lugāno konvenciju pārskatīja ar Konvenciju par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([4]), ko 2007. gada 30. oktobrī Lugāno parakstīja Kopiena, Dānija, Islande, Norvēģija un Šveice (“2007. gada Lugāno konvencija”).

([1]) OV L 299, 31.12.1972., 32. lpp., OV L 304, 30.10.1978., 1. lpp., OV L 388, 31.12.1982., 1. lpp., OV L 285, 3.10.1989., 1. lpp., OV C 15, 15.1.1997., 1. lpp. Konsolidētu tekstu sk. OV C 27, 26.1.1998., 1. lpp.
([2]) OV L 319, 25.11.1988., 9. lpp.
([3]) OV L 120, 5.5.2006., 22. lpp.
([4]) OV L 147, 10.6.2009., 5. lpp.

▼B

(9) 1968. gada Briseles konvenciju turpina piemērot to dalībvalstu teritorijās, kas ietilpst minētās konvencijas teritoriālās darbības jomā un kas ir izslēgtas no šīs regulas saskaņā ar LESD 355. pantu.

(10) Šīs regulas darbības jomā būtu jāietver galvenie civiltiesiskie un komerciālie jautājumi, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus, jo īpaši jautājumu par uzturēšanas saistībām, kas jāizslēdz no šīs regulas piemērošanas jomas, jo ir pieņemta Padomes Regula (EK) Nr. 4/2009 (2008. gada 18. decembris) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un sadarbību uzturēšanas saistību lietās ([1]).

(11) Šīs regulas nolūkiem dalībvalstu tiesām būtu jāietver tiesas, kas ir kopīgas vairākām dalībvalstīm, piemēram, Beniluksa valstu tiesa, kad tā īsteno jurisdikciju lietās, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā. Tāpēc šādu tiesu pieņemti spriedumi būtu jāatzīst un jāizpilda saskaņā ar šo regulu.

(12) Šī regula nebūtu jāpiemēro attiecībā uz šķīrējtiesu. Nekam šajā regulā nevajadzētu liegt dalībvalsts tiesām, kurās celta prasība par jautājumu, par kuru puses ir noslēgušas šķīrējtiesas līgumu, saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem aicināt puses vērsties šķīrējtiesā, apturēt vai izbeigt tiesvedību vai pārbaudīt, vai šķīrējtiesas līgums nav spēkā neesošs, nederīgs vai nav izpildāms.

Uz dalībvalsts tiesas nolēmumu par to, vai šķīrējtiesas līgums ir vai nav spēkā neesošs, nederīgs vai neizpildāms, nebūtu jāattiecina šīs regulas noteikumi par atzīšanu un izpildi neatkarīgi no tā, vai tiesa par šo jautājumu ir lēmusi kā par galveno jautājumu vai kā par saistītu jautājumu.

No otras puses, ja dalībvalsts tiesa, īstenojot jurisdikciju saskaņā ar šo regulu vai valsts tiesību aktiem, ir noteikusi, ka šķīrējtiesas līgums ir spēkā neesošs, nederīgs vai nav izpildāms, tam nebūtu jāliedz minētā tiesas sprieduma par lietas būtību atzīšana vai attiecīgi tā izpilde saskaņā ar šo regulu. Tam nevajadzētu skart dalībvalstu tiesu kompetenci lemt par šķīrējtiesas nolēmumu atzīšanu un izpildi saskaņā ar Konvenciju par ārvalstu šķīrējtiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kas pieņemta 1958. gada 10. jūnijā Ņujorkā (“1958. gada Ņujorkas konvencija”) un prevalē pār šīs regulas noteikumiem.

Šī regula nebūtu jāpiemēro nevienai darbībai vai papildu procedūrai it īpaši saistībā ar šķīrējtiesas izveidi, šķīrējtiesnešu pilnvarām, šķīrējtiesas procedūras norisi vai jebkuriem citiem šādas procedūras aspektiem, ne arī jebkurai citai darbībai vai spriedumam saistībā ar šķīrējtiesas nolēmuma anulēšanu, pārskatīšanu, pārsūdzēšanu, atzīšanu un izpildi.

([1]) OV L 7, 10.1.2009., 1. lpp.

▼B

(13) Jābūt saistībai starp tiesvedību, kam piemēro šo regulu, un dalībvalstu teritoriju. Tāpēc kopēji noteikumi par jurisdikciju principā būtu jāpiemēro, ja atbildētāja domicils ir kādā dalībvalstī.

(14) Uz atbildētāju, kura domicils nav kādā dalībvalstī, būtu jāattiecas valsts noteikumiem par jurisdikciju, ko piemēro tās dalībvalsts teritorijā, kuras tiesā ir celta prasība.

Tomēr, lai nodrošinātu patērētāju un darba ņēmēju aizsardzību, aizsargātu dalībvalstu tiesu jurisdikciju situācijās, kurās tām ir izņēmuma jurisdikcija, un lai garantētu pušu autonomiju, atsevišķi šīs regulas jurisdikcijas noteikumi būtu jāpiemēro neatkarīgi no atbildētāja domicila.

(15) Jurisdikcijas noteikumiem vajadzētu būt ļoti paredzamiem, un tiem būtu jābalstās uz principu, ka jurisdikcijas pamatā ir atbildētāja domicils. Jurisdikcijai vienmēr vajadzētu būt pieejamai ar šādu pamatojumu, izņemot dažās skaidri noteiktās situācijās, kurās strīda priekšmets vai pušu autonomija garantē citu sasaistes faktoru. Juridiskas personas domicils jānosaka autonomi, lai kopējos noteikumus padarītu pārskatāmākus un novērstu jurisdikcijas kolīzijas.

(16) Papildus atbildētāja domicilam vajadzētu būt alternatīviem jurisdikcijas pamatojumiem, kuru pamatā ir cieša saistība starp tiesu un lietu vai kuru nolūks ir veicināt pareizu tiesvedības norisi. Ciešas saistības pastāvēšanai būtu jānodrošina juridiskā noteiktība un jānovērš iespējamība, ka prasību pret atbildētāju ceļ viņam saprātīgi neparedzamā dalībvalsts tiesā. Tas ir jo īpaši svarīgi strīdos par ārpuslīgumiskām saistībām, kas izriet no privātās dzīves un personas tiesību aizskārumiem, tostarp no goda aizskaršanas un neslavas celšanas.

(17) Būtu jāparedz iespēja, ka kultūras priekšmeta īpašnieks, kā noteikts Padomes Direktīvas 93/7/EEK (1993. gada 15. marts) par no dalībvalsts teritorijas nelikumīgi izvestu kultūras priekšmetu atgriešanu ([1]) 1. panta 1. punktā, saskaņā ar šo regulu tiesvedību par civilprasību attiecībā uz šāda kultūras priekšmeta atgūšanu, pamatojoties uz īpašumtiesībām, var ierosināt tās valsts tiesās, kurā kultūras priekšmets atrodas, kad tiesā ir celta prasība. Šādai tiesvedībai nevajadzētu skart tiesvedību, kas uzsākta saskaņā ar Direktīvu 93/7/EEK.

(18) Saistībā ar apdrošināšanas līgumiem, patērētāju līgumiem un darba līgumiem vājākajai pusei vajadzētu būt aizsargātai ar jurisdikcijas normām, kas ir labvēlīgākas tās interesēm, nekā to paredz vispārējie noteikumi.

(19) Izņemot šajā regulā noteikto izņēmuma jurisdikcijas pamatojumu gadījumus, būtu jāievēro līgumslēdzēju pušu autonomija līgumos, kas nav apdrošināšanas, patērētāju vai darba līgumi, attiecībā uz kuriem ir atļauta vienīgi ierobežota autonomija noteikt tiesu, kurai ir jurisdikcija.

([1]) OV L 74, 27.3.1993., 74. lpp.

▼B

(20) Jautājums par to, vai vienošanās par tiesas izvēli par labu kādai tiesai vai tiesām kādā dalībvalstī ir spēkā attiecībā uz tās spēkā esamību pēc būtības, būtu jāizlemj saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā atrodas izvēlētā tiesa vai tiesas, tostarp saskaņā ar minētās dalībvalsts kolīziju normām.

(21) Tiesvedības saskaņotas norises interesēs ir jāsamazina paralēlas tiesvedības iespēja un jānodrošina, ka atšķirīgās dalībvalstīs nepieņem nesavienojamus spriedumus. Vajadzētu būt skaidram un iedarbīgam mehānismam, lai izšķirtu *lis pendens* lietas un saistītas darbības un novērstu problēmas, ko izraisa valstu atšķirības attiecībā uz dienu, kad prasību uzskata par celtu. Šīs regulas nolūkos minētā diena būtu jānosaka autonomi.

(22) Tomēr, lai uzlabotu vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli efektivitāti un lai izvairītos no ļaunprātīgas tiesāšanās taktikas, jāparedz vispārīgā *lis pendens* noteikuma izņēmums nolūkā pieņemami risināt konkrētu situāciju, kurā pastāv paralēlas tiesvedības iespēja. Tā ir situācija, kad tiesvedība par vienu prasības pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm vispirms tiek celta tiesā, kas nav izvēlēta saskaņā ar vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli, un pēc tam arī izvēlētajā tiesā. Šādā gadījumā tiesai, kurā pirmajā celta prasība, vajadzētu prasīt apturēt tiesvedību, tiklīdz prasība tiek celta izvēlētajā tiesā, uz laiku, kamēr izvēlētā tiesa paziņo, ka tai nav jurisdikcijas saskaņā ar vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli. Tas nepieciešams, lai nodrošinātu, ka šādā situācijā izvēlētajai tiesai ir prioritāte lemt par vienošanās spēkā esamību un to, cik lielā mērā vienošanās attiecas uz izskatāmo strīdu. Būtu jāparedz iespēja izvēlētajai tiesai turpināt tiesvedību neatkarīgi no tā, vai tiesa, kas nav izvēlēta, jau ir pieņēmusi lēmumu apturēt tiesvedību.

Šis izņēmums nebūtu jāpiemēro situācijās, kad puses noslēgušas pretrunīgas vienošanās par izņēmuma tiesas izvēli vai kad saskaņā ar vienošanos par izņēmuma tiesas izvēli izraudzītajā tiesā pirmajā celta prasība. Šādos gadījumos būtu jāpiemēro šīs regulas vispārīgais *lis pendens* noteikums.

(23) Šai regulai būtu jānodrošina elastīgs mehānisms, kas ļauj dalībvalstu tiesām ņemt vērā tiesvedības, kas norisinās trešo valstu tiesās, jo īpaši ņemot vērā to, vai trešās valsts spriedums būs atzīstams un izpildāms attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, un pareizu tiesvedības norisi.

(24) Ņemot vērā pareizu tiesvedības norisi, attiecīgās dalībvalsts tiesai būtu jāizvērtē visi konkrētās lietas apstākļi. Šādi apstākļi var ietvert saistību starp lietas faktiem un pusēm un attiecīgo trešo

▼B

valsti, stadiju, līdz kādai trešās valsts tiesvedība ir īstenota brīdī, kad tiesvedība tiek uzsākta dalībvalsts tiesā, un faktu, vai ir vai nav sagaidāms, ka trešās valsts tiesa varētu pieņemt spriedumu saprātīgā termiņā.

Minētajā izvērtējumā var ietvert arī to, vai konkrētajā lietā trešās valsts tiesai ir izņēmuma jurisdikcija apstākļos, kad izņēmuma jurisdikcija būtu arī dalībvalsts tiesai.

(25) Pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumu jēdzienā būtu jāiekļauj, piemēram, nodrošināšanas rīkojumi, kuru mērķis ir iegūt informāciju vai saglabāt pierādījumus, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/48/EK (2004. gada 29. aprīlis) par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu ([1]) 6. un 7. pantā. Jēdzienā nebūtu jāiekļauj pasākumi, kuri pēc būtības nav aizsargājoši, piemēram, pasākumi, ar kuriem norīko liecinieka nopratināšanu. Tam nevajadzētu skart Padomes Regulas (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un komerclietās ([2]) piemērošanu.

(26) Savstarpēja uzticēšanās tiesvedībai Savienībā attaisno principu, kas paredz, ka kādā dalībvalstī pieņemti spriedumi būtu jāatzīst visās dalībvalstīs bez kādas īpašas procedūras. Turklāt mērķis padarīt pārrobežu tiesvedību mazāk laikietilpīgu un lētāku attaisno izpildāmības pasludināšanas atcelšanu, kas pirms izpildes jāveic uzrunātajā dalībvalstī. Tādējādi dalībvalsts tiesas pieņemts spriedums būtu jāuzskata par tādu, it kā tas būtu pieņemts uzrunātajā dalībvalstī.

(27) Lai nodrošinātu spriedumu brīvu apriti, vienā dalībvalstī pieņemts spriedums būtu jāatzīst un jāizpilda citā dalībvalstī, pat ja tas pieņemts pret personu, kuras domicils nav dalībvalstī.

(28) Ja spriedumā noteikts pasākums vai rīkojums, kas nav pazīstams uzrunātās dalībvalsts tiesību aktos, minētais pasākums vai rīkojums, tostarp tajā norādītās tiesības, cik vien iespējams būtu jāpielāgo tam, kāds pastāv minētās dalībvalsts tiesību aktos un kam ir līdzvērtīgas sekas un tādi paši mērķi un nolūki. Katrai dalībvalstij būtu jānosaka, kādā veidā un kurš veic pielāgošanu.

(29) Uzrunātajā dalībvalstī veiktai citā dalībvalstī pieņemta sprieduma tiešai izpildei bez izpildāmības pasludināšanas nebūtu jāapdraud aizstāvības tiesību ievērošana. Tādēļ personai, pret kuru vērsta izpilde, vajadzētu būt iespējai prasīt atteikt sprieduma atzīšanu vai izpildi, ja tā uzskata, ka pastāv viens no sprieduma atzīšanas

([1]) OV L 157, 30.4.2004., 45. lpp.
([2]) OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.

▼B

atteikuma pamatojumiem. Pamatojums var būt arī tas, ka personai nav bijusi iespēja nodrošināt sev aizstāvību, ja spriedums civillietā, kas saistīta ar krimināllietu, pieņemts aizmuguriski. Tie varētu būt arī pamatojumi, uz kuriem var atsaukties, pamatojoties uz nolīgumu starp uzrunāto dalībvalsti un trešo valsti saskaņā ar 1968. gada Briseles konvencijas 59. pantu.

(30) Pusei, kas apstrīd citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildi, cik vien iespējams būtu jāvar tās pašas procedūras ietvaros un saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību sistēmu papildus šajā regulā noteiktajiem atteikuma pamatojumiem atsaukties uz atteikuma pamatojumiem, kas paredzēti valsts tiesību aktos, un ievērojot minētajos tiesību aktos noteiktos termiņus.

Tomēr sprieduma atzīšanu vajadzētu atteikt tikai tad, ja pastāv viens vai vairāki šajā regulā minētie atteikuma pamatojumi.

(31) Ja sprieduma izpilde tiek apstrīdēta, būtu jāparedz iespēja uzrunātās dalībvalsts tiesām tiesvedības laikā attiecībā uz šādu apstrīdēšanu, tostarp pārsūdzības izskatīšanas laikā, atļaut turpināt izpildi, ievērojot izpildes ierobežojumus vai pieprasot nodrošinājumu.

(32) Lai informētu personu, pret kuru ir vērsta citā dalībvalstī pieņemta tiesas sprieduma izpilde, tai saprātīgā termiņā pirms pirmā izpildes pasākuma izsniedz apliecību, kas izdota saskaņā ar šo regulu, vajadzības gadījumā pievienojot spriedumu. Šajā gadījumā pirmajam izpildes pasākumam vajadzētu nozīmēt pirmo izpildes pasākumu pēc šādas izsniegšanas.

(33) Ja pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus norīko tiesa, kurai ir jurisdikcija izskatīt lietu pēc būtības, būtu jānodrošina šādu pasākumu brīva aprite saskaņā ar šo regulu. Tomēr saskaņā ar šo regulu nevajadzētu atzīt un izpildīt tādus pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus, kurus šāda tiesa norīkojusi, neuzaicinot ierasties atbildētāju, ja vien spriedums, kurā noteikts pasākums, atbildētājam nav izsniegts pirms izpildes. Tam nebūtu jāliedz šādu pasākumu atzīšana un izpilde saskaņā ar valstu tiesību aktiem. Ja pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus norīko dalībvalsts tiesa, kurai nav jurisdikcijas izskatīt lietu pēc būtības, šādu pasākumu iedarbībai saskaņā ar šo regulu būtu jāaprobežojas ar minētās dalībvalsts teritoriju.

(34) Būtu jānodrošina nepārtrauktība starp 1968. gada Briseles konvenciju, Regulu (EK) Nr. 44/2001 un šo regulu, un tālab būtu jānosaka pārejas noteikumi. Šī pati nepārtrauktības vajadzība attiecas uz 1968. gada Briseles konvencijas un regulu, kas to aizstāj, interpretāciju Eiropas Savienības Tiesā.

(35) To starptautisko saistību ievērošana, ko uzņēmušās dalībvalstis, nozīmē, ka šai regulai nevajadzētu ietekmēt konvencijas, kuru puses ir dalībvalstis un kuras attiecas uz konkrētiem jautājumiem.

▼B

(36) Neskarot dalībvalstu pienākumus saskaņā ar Līgumiem, šai regulai nevajadzētu ietekmēt divpusēju konvenciju un nolīgumu piemērošanu starp trešo valsti un dalībvalsti, kas noslēgti pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 stāšanās spēkā un attiecas uz jautājumiem, kurus reglamentē ar šo regulu.

(37) Lai nodrošinātu to, ka šajā regulā paredzētās apliecības, kas izmantojamas saistībā ar spriedumu atzīšanu vai izpildi, publiskie akti un tiesas izlīgumi tiek atjaunināti, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz šīs regulas I un II pielikuma grozījumiem. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

(38) Šajā regulā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, jo īpaši tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, kas garantētas Pamattiesību hartas 47. pantā.

(39) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šī regula paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(40) Apvienotā Karaliste un Īrija saskaņā ar 3. pantu Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots LES un toreizējam Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, piedalījās Regulas (EK) Nr. 44/2001 pieņemšanā un piemērošanā. Saskaņā ar 3. pantu 21. protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Apvienotā Karaliste un Īrija ir paziņojušas, ka tās vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.

(41) Saskaņā ar 1. un 2. pantu 22. protokolā par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un Dānijai tā nav saistoša vai nav jāpiemēro, neskarot iespēju Dānijai piemērot Regulas (EK) Nr. 44/2001 grozījumus saskaņā ar 3. pantu Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes 2005. gada 19. oktobra Nolīgumā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās ([1]),

([1]) OV L 299, 16.11.2005., 62. lpp.

▼B

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

**DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS**

*1. pants*

1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*).

2. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz:

a) fizisko personu juridisko statusu vai tiesībspēju un rīcībspēju, īpašumtiesībām, kas izriet no laulības attiecībām vai attiecībām, kuru ietekmi saskaņā ar šādām attiecībām piemērojamiem tiesību aktiem uzskata par pielīdzināmu laulības ietekmei;

b) bankrotu, ar maksātsnespējīgu uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju saistītām procedūrām, tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem un līdzīgām procedūrām;

c) sociālo nodrošinājumu;

d) šķīrējtiesu;

e) uzturēšanas saistībām, kas izriet no ģimenes, vecāku un bērnu, laulības vai radniecības attiecībām;

f) testamentiem un mantošanu, tostarp uzturēšanas saistībām, kas rodas nāves gadījumā.

*2. pants*

Šajā regulā:

a) "spriedums" ir jebkurš spriedums, ko pieņēmusi kādas dalībvalsts tiesa, neatkarīgi no sprieduma nosaukuma, tostarp dekrēts, rīkojums, lēmums vai izpildraksts, kā arī lēmums par izmaksu vai izdevumu noteikšanu, ko pieņem tiesas ierēdnis.

III nodaļā "spriedums" ietver pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus, ko norīko tiesa, kuras jurisdikcijā saskaņā ar šo regulu ir lietas izskatīšana pēc būtības. Tas neietver pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumu, ko norīko šāda tiesa, neuzaicinot ierasties atbildētāju, ja vien spriedums, kurā paredzēts pasākums, atbildētājam nav izsniegts pirms izpildes;

b) "tiesas izlīgums" ir izlīgums, ko ir apstiprinājusi dalībvalsts tiesa vai kas ir noslēgts dalībvalsts tiesā tiesvedības laikā;

c) "publisks akts" ir dokuments, kas ir oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts izcelsmes dalībvalstī un kura autentiskums:

i) attiecas uz akta parakstu un saturu; un

▼B

ii) ir konstatēts valsts iestādē vai citā iestādē, kas šādam nolūkam pilnvarota;

d) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā attiecīgi ir pieņemts spriedums, apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums vai oficiāli sastādīts vai reģistrēts publisks akts;

e) "uzrunātā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā atsaucas uz sprieduma atzīšanu vai kurā pieprasa sprieduma, tiesas izlīguma vai publiskā akta izpildi;

f) "izcelsmes tiesa" ir tiesa, kas pieņēmusi spriedumu, uz kura atzīšanu atsaucas vai kura izpildi pieprasa.

*3. pants*

Šajā regulā "tiesa" ietver šādas turpmāk minētas iestādes, ciktāl tām ir jurisdikcija lietās, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā:

a) Ungārijā – saīsinātās tiesāšanās procedūrās par atgādinājumiem veikt maksājumus (*fizetési meghagyásos eljárás*) – notārs (*közjegyző*);

b) Zviedrijā – saīsinātās tiesāšanās procedūrās par atgādinājumiem veikt maksājumus (*betalningsföreläggande*) un par palīdzību (*handräckning*) – izpildes iestāde (*Kronofogdemyndigheten*).

II NODAĻA

**JURISDIKCIJA**

*1. IEDAĻA*

***Vispārīgi noteikumi***

*4. pants*

1. Saskaņā ar šo regulu personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt minētās dalībvalsts tiesā neatkarīgi no viņu pilsonības.

2. Uz personām, kas nav tās dalībvalsts pilsoņi, kurā ir to domicils, attiecas jurisdikcijas noteikumi, ko piemēro minētās dalībvalsts pilsoņiem.

*5. pants*

1. Personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citas dalībvalsts tiesā vienīgi saskaņā ar šīs nodaļas 2. līdz 7. iedaļā izklāstītajiem noteikumiem.

▼B

2. Pret 1. punktā minētajām personām jo īpaši nav piemērojami valsts jurisdikcijas noteikumi, kas dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai saskaņā ar 76. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

*6. pants*

1. Ja atbildētāja domicils nav kādā dalībvalstī, tad katras dalībvalsts tiesu jurisdikciju, ievērojot 18. panta 1. punktu, 21. panta 2. punktu, 24. un 25. pantu, nosaka minētās dalībvalsts tiesību akti.

2. Pret šādu atbildētāju visas personas, kuru domicils ir kādā dalībvalstī, neatkarīgi no viņu pilsonības var minētajā dalībvalstī – tāpat kā minētās dalībvalsts pilsoņi – izmantot tajā spēkā esošos jurisdikcijas noteikumus un jo īpaši tos noteikumus, kas dalībvalstīm ir jāpaziņo Komisijai saskaņā ar 76. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

*2. IEDAĻA*

***Īpašā jurisdikcija***

*7. pants*

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt citā dalībvalstī:

1) a) lietās, kas attiecas uz līgumiem, – attiecīgās saistības izpildes vietas tiesās;

b) šā noteikuma mērķiem un, ja vien nepastāv citāda vienošanās, attiecīgās saistības izpildes vieta ir:

— preču iegādes gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu preces piegādāja vai tās būtu bijis jāpiegādā,

— pakalpojumu sniegšanas gadījumā – vieta dalībvalstī, kur saskaņā ar līgumu pakalpojumu sniedza vai tas būtu bijis jāsniedz;

c) ja nepiemēro b) apakšpunktu, tad piemēro a) apakšpunktu;

2) lietās, kas attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu, – tās vietas tiesās, kur iestājies vai var iestāties notikums, kas rada kaitējumu;

3) attiecībā uz tādu civilprasību par zaudējumu atlīdzināšanu vai restitūciju, kuras pamatā ir krimināls odāma darbība, – tiesā, kurā izskata minēto krimināllietu, ciktāl šīs tiesas jurisdikcijā saskaņā ar tās tiesību aktiem ir civillietu izskatīšana;

4) attiecībā uz civilprasību kultūras priekšmeta atgūšanai, pamatojoties uz īpašumtiesībām, kā noteikts Direktīvas 93/7/EEK 1. panta 1. punktā, ko ierosinājusi persona, kura apgalvo, ka tai ir tiesības atgūt šādu priekšmetu, – tiesās tajā vietā, kurā kultūras priekšmets atrodas, kad tiesā ir celta prasība;

▼B

5) attiecībā uz strīdu, kas izriet no filiāles, aģentūras vai citas struktūras darbības – filiāles, aģentūras vai cita struktūras atrašanās vietas tiesās;

6) attiecībā uz strīdu, kas ierosināts pret tādu trasta dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, kurš izveidots ar statūtiem vai ar rakstisku instrumentu vai kurš izveidots mutiski un apliecināts rakstiski, – tās dalībvalsts tiesās, kurā ir trasta domicils;

7) attiecībā uz strīdu par tādas atlīdzības maksājumu, ko prasa saistībā ar kravas izglābšanu, – tiesā, kuras jurisdikcijā attiecīgajai kravai:

   a) ir uzlikts arests, lai nodrošinātu šādu maksājumu; vai

   b) varēja tikt uzlikts šāds arests, taču ir tikusi iemaksāta drošības nauda vai sniegts cits nodrošinājums,

   ar nosacījumu, ka šo noteikumu piemēro vienīgi tad, ja tiek apgalvots, ka atbildētājs ir ieinteresēts kravā vai bija ieinteresēts tās izglābšanas laikā.

*8. pants*

Personu, kuras domicils ir kādā dalībvalstī, var arī iesūdzēt:

1) ja šī persona ir viens no vairākiem atbildētājiem – tās vietas tiesās, kurā kādam no atbildētājiem ir domicils, ja prasības ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi;

2) kā trešo personu prasībā par garantiju vai galvojumu vai jebkurā citā tiesvedībā ar trešo personu piedalīšanos – tiesā, kurā ir celta sākotnējā prasība, ja vien tā nav celta vienīgi ar mērķi attiecībā uz šo personu nepieļaut tās tiesas jurisdikciju, kas būtu kompetenta šīs personas lietā;

3) ar pretprasību, kura izriet no tā paša līguma vai faktiem, kas bija pamatprasības pamatā, – tiesā, kurā tiek izskatīta pamatprasība;

4) lietās, kas attiecas uz līgumu, ja tiesvedību var apvienot ar tiesvedību pret to pašu atbildētāju jautājumos par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu, – tās dalībvalsts tiesā, kurā atrodas īpašums.

*9. pants*

Ja saskaņā ar šo regulu kādas dalībvalsts tiesas jurisdikcijā ir prasības attiecībā uz atbildību, ko rada kuģa izmantošana vai ekspluatācija, minētās tiesas – vai jebkuras citas tiesas, kas to šajā nolūkā aizstāj saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, – jurisdikcijā ir arī prasības par šādas atbildības ierobežošanu.

▼B

*3. IEDAĻA*

***Jurisdikcija lietās, kas attiecas uz apdrošināšanu***

*10. pants*

Lietās, kas attiecas uz apdrošināšanu, jurisdikciju nosaka atbilstīgi šai iedaļai, neskarot 6. pantu un 7. panta 5. punktu.

*11. pants*

1. Apdrošinātāju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

a) tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils;

b) citā dalībvalstī, ja prasību iesniedzis apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs – tās vietas tiesās, kur ir prasītāja domicils; vai

c) ja viņš ir līdzapdrošinātājs – tās dalībvalsts tiesās, kurā ir celta prasība pret galveno apdrošinātāju.

2. Uzskata, ka apdrošinātājam, kura domicils nav kādā dalībvalstī, bet ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no dalībvalstīm, strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, ir domicils minētajā dalībvalstī.

*12. pants*

Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu vai nekustamā īpašuma apdrošināšanu apdrošinātāju turklāt var iesūdzēt tās vietas tiesās, kur iestājies notikums, kas rada kaitējumu. Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad uz kustamo un nekustamo īpašumu attiecas tā pati apdrošināšanas polise un abus negatīvi ietekmējis viens un tas pats gadījums.

*13. pants*

1. Attiecībā uz atbildības apdrošināšanu apdrošinātāju – ja to ļauj attiecīgās tiesas tiesību akti – var arī piesaistīt prasībai, ko pret apdrošināto cēlusi cietusī puse.

2. Šīs regulas 10., 11. un 12. pantu piemēro prasībām, ko cietusī puse cēlusi tieši pret apdrošinātāju, ja šādas tiešas prasības ir atļautas.

3. Ja tiesību akti, kas reglamentē šādas tiešas prasības, nosaka, ka apdrošinājuma ņēmēju vai apdrošināto var piesaistīt kā pusi prasībā, viņi ir tās pašas tiesas jurisdikcijā.

*14. pants*

1. Neskarot 13. panta 3. punktu, apdrošinātājs var celt prasību vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir atbildētāja domicils, neatkarīgi no tā, vai atbildētājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs.

▼B

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības celt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu ir celta sākotnējā prasība.

*15. pants*

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi ar vienošanos:

1) ko panāk pēc strīda rašanās;

2) kas ļauj apdrošinājuma ņēmējam, apdrošinātajam vai apdrošināšanas atlīdzības saņēmējam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas;

3) kas ir noslēgta starp apdrošinājuma ņēmēju un apdrošinātāju, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā mītnesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas piešķir jurisdikciju minētās dalībvalsts tiesām, pat ja notikums, kas rada kaitējumu, iestātos ārvalstīs, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

4) kas ir noslēgta ar apdrošinājuma ņēmēju, kura domicils nav dalībvalstī, izņemot tiktāl, ciktāl apdrošināšana ir obligāta vai attiecas uz nekustamo īpašumu kādā dalībvalstī; vai

5) kas saistās ar apdrošināšanas līgumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz vienu vai vairākiem 16. pantā paredzētajiem riskiem.

*16. pants*

Riski, kas minēti 15. panta 5. punktā, ir šādi:

1) jebkāds turpmāk norādītā zaudējums vai bojājums:

   a) jūras kuģi, iekārtas, kas atrodas kontinentālajā šelfā vai atklātā jūrā, vai gaisakuģi, ja zaudējumu vai bojājumu rada apdraudējumi, kas saistīti ar to izmantošanu komerciāliem nolūkiem;

   b) preces tranzītā, izņemot pasažieru bagāžu, ja tranzīts ir pārvadājums ar šādiem kuģiem vai gaisakuģiem vai ietver šādu pārvadājumu;

2) jebkāda atbildība, izņemot atbildību par pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai viņu bagāžas bojājumiem:

   a) kura izriet no kuģu, iekārtu vai gaisakuģu izmantošanas vai ekspluatācijas, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, ciktāl attiecībā uz pēdējiem minētajiem tās dalībvalsts tiesību akti, kurā šāds gaisakuģis ir reģistrēts, neaizliedz vienošanos par jurisdikciju attiecībā uz šādu risku apdrošināšanu;

   b) par zaudējumu un bojājumu, ko nodarījušas preces tranzītā, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā;

3) jebkādi finansiāli zaudējumi, kas ir saistīti ar kuģu, iekārtu vai gaisakuģu izmantošanu vai ekspluatāciju, kā minēts 1. punkta a) apakšpunktā, jo īpaši kravas vai frakts līguma zaudējums;

▼B

4) jebkādi riski vai intereses saistībā ar 1. līdz 3. punktā minētajiem riskiem;

5) neatkarīgi no 1. līdz 4. punktam visi "lielie riski", kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/138/EK (2009. gada 25. novembris) par uzņēmējdarbības uzsākšanu apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomā (Maksātspēja II) ([1]).

*4. IEDAĻA*

***Jurisdikcija attiecībā uz patērētāju līgumiem***

*17. pants*

1. Lietās saistībā ar līgumiem, ko persona – patērētājs – noslēgusi ar mērķi, kas var būt uzskatāms par nesaistītu ar viņas arodu vai profesiju, jurisdikciju nosaka šajā iedaļā, neskarot 6. pantu un 7. panta 5. punktu, ja:

a) tas ir līgums par preču iegādi ar nomaksu pa daļām;

b) tas ir līgums par aizdevumu, kas atmaksājams pa daļām, vai par jebkāda cita veida kredītu, kas izsniegts, lai finansētu preču iegādi; vai

c) visos citos gadījumos – līgums ir noslēgts ar personu, kas veic komercdarbību vai profesionālo darbību patērētāja domicila dalībvalstī vai jebkādā citā veidā vērš šādas darbības uz minēto dalībvalsti vai vairākām dalībvalstīm, tostarp uz minēto dalībvalsti, un līgums ietilpst šādu darbību jomā.

2. Ja patērētājs noslēdz līgumu ar personu, kuras domicils nav dalībvalstī, bet kurai ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra kādā dalībvalstī, tad strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, uzskata, ka minētās personas domicils ir minētajā dalībvalstī.

3. Šī iedaļa neattiecas uz pārvadājuma līgumiem, izņemot līgumus, kas par kopēju cenu paredz apvienot ceļošanu un izmitināšanu.

*18. pants*

1. Patērētājs var celt prasību pret otru līgumslēdzēju pusi vai nu tās dalībvalsts tiesās, kurā ir minētās puses domicils, vai arī, neatkarīgi no otras līgumslēdzējas puses domicila vietas, patērētāja domicila vietas tiesās.

2. Otra līgumslēdzēja puse var celt prasību pret patērētāju vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir patērētāja domicils.

3. Šis pants neietekmē tiesības celt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu tiek izskatīta pamatprasība.

([1]) OV L 335, 17.12.2009., 1. lpp.

▼B

*19. pants*

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi ar vienošanos:

1) ko panāk pēc strīda rašanās;

2) kas ļauj patērētājam celt prasību tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas; vai

3) kas ir noslēgta starp patērētāju un otru līgumslēdzēju pusi, kuriem abiem līguma slēgšanas laikā ir domicils vai pastāvīgā mītnesvieta tajā pašā dalībvalstī un kas piešķir jurisdikciju minētās dalībvalsts tiesām, ar noteikumu, ka šāda vienošanās nav pretrunā minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

*5. IEDAĻA*

***Jurisdikcija attiecībā uz atsevišķiem darba līgumiem***

*20. pants*

1. Lietās, kas attiecas uz atsevišķiem darba līgumiem, jurisdikciju nosaka saskaņā ar šo iedaļu, neskarot 6. pantu, 7. panta 5. punktu un, ja prasība ir celta pret darba devēju, – 8. panta 1. punktu.

2. Ja darbinieks noslēdz atsevišķu darba līgumu ar darba devēju, kura domicils nav dalībvalstī, bet kuram ir filiāle, aģentūra vai cita struktūra vienā no dalībvalstīm, tad strīdos, kas izriet no filiāles, aģentūras vai struktūras darbības, uzskata, ka minētā darba devēja domicils ir minētajā dalībvalstī.

*21. pants*

1. Darba devēju, kura domicils ir kādā dalībvalstī, var iesūdzēt:

a) tās dalībvalsts tiesās, kurā ir viņa domicils; vai

b) citā dalībvalstī:

i) tiesās tajā vietā, kur vai no kurienes darbinieks pastāvīgi veic darbu, vai tiesās tajā vietā, kur viņš to veicis pēdējoreiz; vai

ii) ja darbinieks pastāvīgi neveic vai neveica darbu vienā noteiktā valstī – tiesās tajā vietā, kur atrodas vai atradās uzņēmums, kas pieņēma darbinieku.

2. Darba devēju, kuram kādā dalībvalstī nav domicila, var iesūdzēt dalībvalsts tiesā saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

▼B

*22. pants*

1. Darba devējs var celt prasību vienīgi tās dalībvalsts tiesās, kurā ir darbinieka domicils.

2. Šīs iedaļas noteikumi neietekmē tiesības celt pretprasību tiesā, kurā saskaņā ar šo iedaļu tiek izskatīta pamatprasība.

*23. pants*

No šīs iedaļas noteikumiem var atkāpties vienīgi saskaņā ar vienošanos:

1) ko panāk pēc strīda rašanās; vai

2) kas ļauj darbiniekam celt prasību citās tiesās, kas nav šajā iedaļā norādītās tiesas.

*6. IEDAĻA*

***Izņēmuma jurisdikcija***

*24. pants*

Šādām dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija neatkarīgi no pušu domicila:

1) lietā, kuras priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma noma/īre – tās dalībvalsts tiesām, kurā atrodas īpašums.

   Tomēr lietā, kuras priekšmets ir nekustamā īpašuma noma/īre, kas noslēgta pagaidu privātai izmantošanai ne ilgāk kā uz sešiem mēnešiem pēc kārtas, jurisdikcija ir arī tās dalībvalsts tiesām, kurā ir atbildētāja domicils, ar noteikumu, ka īrnieks/nomnieks ir fiziska persona un ka iznomātāja/izīrētāja un īrnieka/nomnieka domicils ir vienā un tajā pašā dalībvalstī;

2) lietā, kuras priekšmets ir uzņēmējsabiedrību, citu juridisko personu vai fizisku vai juridisku personu apvienību izveides spēkā esamība, to darbības izbeigšana vai likvidācija, vai to pārvaldes struktūru pieņemto lēmumu spēkā esamība, – tās dalībvalsts tiesām, kurā ir uzņēmējsabiedrības, juridiskās personas vai apvienības atrašanās vieta. Lai noteiktu šo atrašanās vietu, tiesa piemēro starptautisko privāttiesību normas;

3) lietā, kuras priekšmets ir valsts reģistru ierakstu spēkā esamība, – tās dalībvalsts tiesām, kura uztur attiecīgo reģistru;

4) lietā attiecībā uz tādu patentu, preču zīmju, dizainparaugu vai citu līdzīgu tiesību reģistrāciju vai spēkā esamību, kas jādeponē vai jāreģistrē, – tās dalībvalsts tiesām, kurā deponēšana vai reģistrācija ir pieteikta vai veikta vai kurā to uzskata par veiktu saskaņā ar kāda Savienības instrumenta vai starptautiskas konvencijas noteikumiem.

▼B

Neskarot Eiropas Patentu biroja jurisdikciju saskaņā ar Konvenciju par Eiropas patentu piešķiršanu, kas parakstīta 1973. gada 5. oktobrī Minhenē, katras dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija lietās par jebkura minētajai dalībvalstij piešķirtā Eiropas patenta reģistrāciju vai spēkā esamību;

5) lietā attiecībā uz spriedumu izpildi – tās dalībvalsts tiesām, kurā spriedums ir izpildīts vai ir jāizpilda.

*7. IEDAĻA*

***Vienošanās par jurisdikciju***

*25. pants*

1. Ja puses neatkarīgi no to domicila ir vienojušās par to, ka kādas dalībvalsts tiesai vai tiesām ir jurisdikcija izskatīt jebkādus strīdus, kas radušies vai varētu rasties saistībā ar konkrētām tiesiskām attiecībām, tad jurisdikcija ir minētajai tiesai vai tiesām, ja vien šī vienošanās saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem nav spēkā neesoša attiecībā uz tās spēkā esamību pēc būtības. Tā ir izņēmuma jurisdikcija, ja vien puses nav vienojušās citādi. Vienošanās, kas piešķir jurisdikciju, ir:

a) rakstiska vai rakstiski apstiprināta;

b) tādā formā, kas atbilst pušu starpā pastāvošajai praksei; vai

c) starptautiskajā tirdzniecībā vai komercdarbībā – tādā formā, kas atbilst praksei, par ko puses zina vai par ko pusēm būtu vajadzējis zināt un ko šādā tirdzniecībā vai komercdarbībā iesaistītās attiecīgā līguma veida līgumslēdzējas puses plaši pazīst un regulāri ievēro.

2. Jebkura saziņa, izmantojot elektroniskos līdzekļus, kas paliekoši reģistrē vienošanos, ir līdzvērtīga "rakstiskai".

3. Dalībvalsts tiesai vai tiesām, kurām ar trasta dibināšanas aktu ir piešķirta jurisdikcija, ir izņēmuma jurisdikcija jebkurā prasībā, kas celta pret dibinātāju, pilnvaroto vai labuma guvēju, ja ir skartas minēto personu attiecības vai viņām trastā noteiktās tiesības vai pienākumi.

4. Vienošanās vai trasta dibināšanas akta noteikumi, ar ko piešķir jurisdikciju, nav spēkā, ja tie ir pretrunā 15., 19. vai 23. pantam vai ja tiesām, kuru jurisdikciju tie izslēdz, ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 24. pantu.

▼B

5. Vienošanos, ar ko piešķir jurisdikciju un kas ir kāda līguma daļa, uzskata par vienošanos, kas ir neatkarīga no pārējiem līguma noteikumiem.

Vienošanās par jurisdikcijas piešķiršanu spēkā esamību nevar apstrīdēt, pamatojoties tikai uz to, ka līgums nav spēkā.

*26. pants*

1. Papildus jurisdikcijai, kas atvasināta no citiem šīs regulas noteikumiem, jurisdikcija ir tās dalībvalsts tiesai, kurā atbildētājs vēršas. Šo noteikumu nepiemēro, ja atbildētājs vērsies tiesā, lai apstrīdētu jurisdikciju, vai ja citai tiesai ir izņēmuma jurisdikcija saskaņā ar 24. pantu.

2. Lietās, kas minētas šīs nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļā, ja atbildētājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, cietusī puse, patērētājs vai darbinieks, tiesa pirms jurisdikcijas pieņemšanas saskaņā ar šā panta 1. punktu pārliecinās, ka atbildētājs ir informēts par savām tiesībām apstrīdēt tiesas jurisdikciju un par sekām, kas izriet no ierašanās vai neierašanās tiesā.

*8. IEDAĻA*

***Jurisdikcijas un pieņemamības pārbaude***

*27. pants*

Ja kādas dalībvalsts tiesā ceļ prasību, kura galvenokārt attiecas uz lietu, kas saskaņā ar 24. pantu ir citas dalībvalsts tiesu izņēmuma jurisdikcijā, tiesa pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas.

*28. pants*

1. Ja atbildētājs, kura domicils ir vienā no dalībvalstīm, tiek iesūdzēts tiesā citā dalībvalstī un neierodas tiesā, tiesa pēc savas iniciatīvas paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien tās jurisdikcija nav atvasināta no šīs regulas noteikumiem.

2. Tiesa aptur tiesvedību, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs ir varējis laikus saņemt dokumentu, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgu dokumentu, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai ka šajā nolūkā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

3. Šā panta 2. punkta vietā piemēro 19. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (“dokumentu izsniegšana”) ([1]), ja dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jāpārsūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar minēto regulu.

([1]) OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.

▼B

4. Ja nepiemēro Regulu (EK) Nr. 1393/2007, piemēro 15. pantu 1965. gada 15. novembra Hāgas Konvencijā par tiesas un ārpustiesas civillietu un komerclietu dokumentu izsniegšanu ārvalstīs, ja dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments bija jāpārsūta uz ārvalstīm saskaņā ar minēto konvenciju.

*9. IEDAĻA*

**Lis pendens *un saistītas prasības***

*29. pants*

1. Neskarot 31. panta 2. punktu, ja prasības par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tām pašām pusēm ir celtas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, pēc savas iniciatīvas aptur tiesvedību, līdz tiek konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība.

2. Gadījumos, kas minēti 1. punktā, pēc tās tiesas lūguma, kurā celta prasība par strīdu, jebkura cita tiesa, kurā celta prasība, nekavējoties informē pirmo minēto tiesu par datumu, kad tajā tika celta prasība saskaņā ar 32. pantu.

3. Ja ir konstatēta tās tiesas jurisdikcija, kurā pirmajā celta prasība, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu pirmajai minētajai tiesai.

*30. pants*

1. Ja saistītas prasības tiek izskatītas dažādu dalībvalstu tiesās, tad visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, var apturēt tiesvedību.

2. Ja šo prasību tiesā, kurā pirmajā celta prasība, izskata pirmajā instancē, tad visas citas tiesas pēc kādas puses pieteikuma var arī atteikties no jurisdikcijas, ja attiecīgās prasības ir tās tiesas jurisdikcijā, kurā pirmajā celta prasība, un ja tās tiesību akti ļauj šīs prasības apvienot.

3. Šajā pantā prasības uzskata par saistītām, ja tās ir tik cieši saistītas, ka ir lietderīgi tās izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no riska, ka atsevišķā tiesvedībā tiek pieņemti nesavienojami spriedumi.

*31. pants*

1. Ja prasības ir vairāku tiesu izņēmuma jurisdikcijā, visas tiesas, kas nav tiesa, kurā pirmajā celta prasība, atsakās no jurisdikcijas par labu minētajai tiesai.

2. Neskarot 26. pantu, ja prasība celta kādas dalībvalsts tiesā, kurai izņēmuma jurisdikcija piešķirta ar vienošanos, kā minēts 25. pantā, jebkura citas dalībvalsts tiesa aptur tiesvedību līdz laikam, kad tiesa, kurā celta prasība, pamatojoties uz vienošanos, paziņo, ka tai nav jurisdikcijas saskaņā ar vienošanos.

▼B

3. Ja tiesa, kura ir izvēlēta ar vienošanos, ir konstatējusi, ka tai ir jurisdikcija saskaņā ar vienošanos, visas citas dalībvalsts tiesas atsakās no jurisdikcijas par labu minētajai tiesai.

4. Šā panta 2. un 3. punktu nepiemēro lietām, kas minētas 3., 4. vai 5. iedaļā, ja prasītājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, cietusī puse, patērētājs vai darbinieks un ja vienošanās nav spēkā saskaņā ar minētajās iedaļās ietvertu noteikumu.

*32. pants*

1. Šajā iedaļā uzskata, ka prasība ir celta tiesā:

a) laikā, kad dokuments, ar ko celta prasība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu izsniegšanu atbildētājam; vai

b) ja dokuments jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par izsniegšanu, ar noteikumu, ka prasītājs pēc tam ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumenta iesniegšanu tiesā.

Par izsniegšanu atbildīgā iestāde, kas minēta b) apakšpunktā, ir pirmā iestāde, kas saņem izsniedzamos dokumentus.

2. Tiesa vai par izsniegšanu atbildīgā iestāde, kas minētas 1. punktā, attiecīgi atzīmē datumu, kad ir iesniegts dokuments, ar ko uzsāk tiesvedību, vai līdzvērtīgs dokuments, vai datumu, kad saņemti izsniedzamie dokumenti.

*33. pants*

1. Ja jurisdikcija ir balstīta uz 4. pantu vai uz 7., 8. vai 9. pantu un ja lieta tiek izskatīta trešās valsts tiesā laikā, kad dalībvalsts tiesā ir celta prasība par to pašu prasības pamatu un priekšmetu un starp tām pašām pusēm, kā lietā trešās valsts tiesā, dalībvalsts tiesa var apturēt tiesvedību, ja:

a) ir sagaidāms, ka trešās valsts tiesa pieņems spriedumu, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī; un

b) dalībvalsts tiesa uzskata, ka tiesvedības apturēšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

2. Dalībvalsts tiesa var turpināt tiesvedību jebkurā laikā, ja:

▼B

a) tiesvedība trešās valsts tiesā tiek apturēta vai neturpinās;

b) dalībvalsts tiesa uzskata, ka ir maz ticams, ka tiesvedību trešās valsts tiesā pabeigs saprātīgā termiņā; vai

c) tiesvedības turpināšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

3. Dalībvalsts tiesa izbeidz tiesvedību, ja tiesvedība trešās valsts tiesā ir pabeigta un ir pieņemts spriedums, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī.

4. Dalībvalsts tiesa piemēro šo pantu pēc kādas no pusēm pieteikuma vai – ja iespējams saskaņā ar valsts tiesību aktiem – pēc savas iniciatīvas.

*34. pants*

1. Ja jurisdikcija ir balstīta uz 4. pantu vai uz 7., 8. vai 9. pantu un ja trešās valsts tiesā tiek skatīta prasība laikā, kad dalībvalsts tiesā tiek celta prasība, kas ir saistīta ar prasību trešās valsts tiesā, dalībvalsts tiesa var apturēt tiesvedību, ja:

a) ir lietderīgi saistītās prasības izskatīt un izlemt kopā, lai izvairītos no nesavienojamu spriedumu riska, ko rada atsevišķa tiesvedība;

b) ir gaidāms, ka trešās valsts tiesa pieņems spriedumu, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī; un

c) dalībvalsts tiesa uzskata, ka apturēšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

2. Dalībvalsts tiesa var turpināt tiesvedību jebkurā laikā, ja:

a) dalībvalsts tiesa uzskata, ka vairs nepastāv nesavienojamu spriedumu risks;

b) tiesvedība trešās valsts tiesā tiek apturēta vai neturpinās;

c) dalībvalsts tiesa uzskata, ka ir maz ticams, ka tiesvedību trešās valsts tiesā pabeigs saprātīgā termiņā; vai

d) tiesvedības turpināšana ir nepieciešama pareizai tiesvedības norisei.

▼B

3. Dalībvalsts tiesa var izbeigt tiesvedību, ja tiesvedība trešās valsts tiesā ir pabeigta un ir pieņemts spriedums, kas var tikt atzīts un attiecīgā gadījumā izpildīts minētajā dalībvalstī.

4. Dalībvalsts tiesa piemēro šo pantu pēc kādas no pusēm pieteikuma vai – ja iespējams saskaņā ar valsts tiesību aktiem – pēc savas iniciatīvas.

*10. IEDAĻA*

***Pagaidu pasākumi, tostarp aizsardzības pasākumi***

*35. pants*

Dalībvalsts tiesās var iesniegt pieteikumu attiecībā uz tādiem pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, ko var piemērot saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, pat ja lieta pēc būtības ir citas dalībvalsts tiesu jurisdikcijā.

III NODAĻA

**ATZĪŠANA UN IZPILDE**

*1. IEDAĻA*

***Atzīšana***

*36. pants*

1. Dalībvalstī pieņemtu spriedumu bez kādas īpašas procedūras atzīst pārējās dalībvalstīs.

2. Jebkura ieinteresētā puse saskaņā ar 3. iedaļas 2. apakšiedaļā noteikto procedūru var iesniegt pieteikumu lēmuma pieņemšanai par to, ka nepastāv 45. pantā minētie atzīšanas atteikuma pamatojumi.

3. Ja tiesvedības rezultāts dalībvalsts tiesā ir atkarīgs no lēmuma par saistītu jautājumu attiecībā uz atzīšanas atteikšanu, tad minētā jautājuma izlemšana ir šīs tiesas jurisdikcijā.

*37. pants*

1. Persona, kas kādā dalībvalstī vēlas atsaukties uz citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, iesniedz:

a) sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem; un

b) apliecību, kas izdota saskaņā ar 53. pantu.

2. Tiesa vai iestāde, kurā atsaucas uz citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, ja nepieciešams, pieprasa pusei, kas uz to atsaucas, saskaņā ar

▼B

57. pantu iesniegt šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās apliecības satura tulkojumu vai transliterāciju. Tiesa vai iestāde var prasīt pusei apliecības satura tulkojuma vietā nodrošināt sprieduma tulkojumu, ja tā nevar turpināt darbu bez šāda tulkojuma.

*38. pants*

Tiesa vai iestāde, kurā atsaucas uz citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, var pilnībā vai daļēji apturēt tiesvedību, ja:

a) spriedums ir pārsūdzēts izcelsmes dalībvalstī; vai

b) iesniegts pieteikums lēmuma pieņemšanai, ka nepastāv 45. pantā minētie atzīšanas atteikuma pamatojumi, vai lēmuma pieņemšanai, ka atzīšana ir jāatsaka kāda no minēto pamatojumu dēļ.

*2. IEDAĻA*

***Izpilde***

*39. pants*

Dalībvalstī pieņemts spriedums, kas izpildāms minētajā dalībvalstī, ir izpildāms pārējās dalībvalstīs, neprasot izpildāmības deklarāciju.

*40. pants*

Izpildāms spriedums saskaņā ar likumu ietver arī tiesības uz aizsardzības pasākumiem, kas pastāv saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību aktiem.

*41. pants*

1. Ievērojot šīs iedaļas noteikumus, citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildes procedūru reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti. Dalībvalstī pieņemtu spriedumu, kas ir izpildāms uzrunātajā dalībvalstī, izpilda tieši tāpat kā spriedumu, kas pieņemts uzrunātajā dalībvalstī.

2. Neatkarīgi no 1. punkta pamatojumu, lai atteiktu vai apturētu izpildi saskaņā ar uzrunātās dalībvalsts tiesību aktiem, piemēro tiktāl, ciktāl tas nav pretrunā 45. pantā minētajiem pamatojumiem.

3. Pusei, kas prasa citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildi, netiek prasīta pasta adrese uzrunātajā dalībvalstī. Tāpat minētajai pusei netiek prasīts iecelt pilnvarotu pārstāvi uzrunātajā dalībvalstī, ja vien šāda pārstāvja iecelšana nav obligāta prasība neatkarīgi no pušu pilsonības vai domicila.

▼B

*42. pants*

1. Kādā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildei citā dalībvalstī pieteikuma iesniedzējs kompetentajai izpildes iestādei iesniedz:

a) sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem; un

b) apliecību, kas izdota saskaņā ar 53. pantu, kura apliecina, ka spriedums ir izpildāms, un kurā ir ietverts sprieduma izraksts, kā arī attiecīgā gadījumā saistītā informācija par atgūstamajām tiesvedības izmaksām un procentu aprēķins.

2. Lai kādā dalībvalstī izpildītu citā dalībvalstī pieņemtu spriedumu, ar ko paredz pagaidu pasākumu, tostarp aizsardzības pasākumu, pieteikuma iesniedzējs kompetentajai izpildes iestādei iesniedz:

a) sprieduma kopiju, kas atbilst autentiskuma noteikšanas nosacījumiem;

b) apliecību, kas izdota saskaņā ar 53. pantu, kurā ietverts pasākuma apraksts un apliecinājums, ka:

i) tiesai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības;

ii) spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī; un

c) pierādījumu par sprieduma izsniegšanu tajos gadījumos, kad pasākums noteikts, neuzaicinot ierasties atbildētāju.

3. Kompetentā izpildes iestāde var, ja nepieciešams, saskaņā ar 57. pantu pieprasīt pieteikuma iesniedzējam iesniegt apliecības satura tulkojumu vai transliterāciju.

4. Kompetentā izpildes iestāde var pieprasīt pieteikuma iesniedzējam iesniegt sprieduma tulkojumu, ja tā nevar turpināt darbu bez šāda tulkojuma.

*43. pants*

1. Ja tiek prasīta citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpilde, apliecību, ko izdod saskaņā ar 53. pantu, izsniedz personai, pret kuru lūgta izpilde, pirms pirmā izpildes pasākuma. Apliecībai pievieno spriedumu, ja minētajai personai tas vēl nav izsniegts.

2. Ja personas, pret kuru lūgta izpilde, domicils ir dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, šī persona var pieprasīt sprieduma tulkojumu, lai apstrīdētu sprieduma izpildi, ja spriedums nav uzrakstīts vai arī tam nav pievienots tulkojums kādā no šādām valodām:

a) valodā, ko persona saprot; vai

b) tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā personai ir domicils, vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā personai ir domicils.

▼B

Ja tiek pieprasīts sprieduma tulkojums saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, nedrīkst veikt nekādus izpildes pasākumus, izņemot aizsardzības pasākumus, kamēr personai, pret kuru lūgta izpilde, nav sniegts minētais tulkojums.

Šo punktu nepiemēro, ja personai, pret kuru lūgta izpilde, jau ir izsniegts spriedums vienā no pirmajā daļā minētajām valodām vai arī tam ir pievienots tulkojums kādā no šīm valodām.

3. Šo pantu nepiemēro spriedumā noteikta aizsardzības pasākuma izpildei vai, ja persona, kas prasa izpildi, izmanto aizsardzības pasākumus saskaņā ar 40. pantu.

*44. pants*

1. Ja tiek iesniegts pieteikums atteikt sprieduma izpildi saskaņā ar 3. iedaļas 2. apakšiedaļu, tiesa uzrunātajā dalībvalstī pēc tās personas pieteikuma, pret kuru lūgta izpilde, var:

a) ierobežot izpildi, izpildot tikai aizsardzības pasākumus;

b) izpildīt spriedumu ar nosacījumu, ka tiek sniegtas iestādes noteiktās garantijas; vai

c) pilnībā vai daļēji apturēt sprieduma izpildi.

2. Kompetentā iestāde uzrunātajā dalībvalstī pēc tās personas pieteikuma, pret kuru lūgta izpilde, aptur izpildi, ja sprieduma izpildāmība ir apturēta izcelsmes dalībvalstī.

*3. IEDAĻA*

***Atzīšanas un izpildes atteikums***

1. apakšiedaļa

**Atzīšanas atteikums**

*45. pants*

1. Pēc jebkuras ieinteresētās puses pieteikuma sprieduma atzīšana tiek atteikta:

a) ja šāda atzīšana ir acīmredzami pretrunā uzrunātās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*);

b) aizmuguriska sprieduma gadījumā – ja atbildētājam netika laikus izsniegts dokuments, ar kuru celta prasība, vai līdzīgs dokuments, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, izņemot gadījumu, ja atbildētājs nav sācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad viņam bija iespējams to darīt;

c) ja spriedums ir nesavienojams ar spriedumu, kas uzrunātajā dalībvalstī pieņemts starp tām pašām pusēm;

▼B

d) ja spriedums ir nesavienojams ar agrāku spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī un par vienu un to pašu pamatu un priekšmetu starp tam pašām pusēm, ar noteikumu, ka agrākais spriedums atbilst nosacījumiem tā atzīšanai uzrunātajā dalībvalstī; vai

e) ja spriedums ir pretrunā:

i) II nodaļas 3., 4. vai 5. iedaļai, ja atbildētājs ir apdrošinājuma ņēmējs, apdrošinātais, apdrošināšanas atlīdzības saņēmējs, cietusī puse, patērētājs vai darbinieks; vai

ii) II nodaļas 6. iedaļai.

2. Pārbaudot 1. punkta e) apakšpunktā minētos jurisdikcijas pamatus, tiesai, kurā iesniegts pieteikums, ir saistoši konstatētie fakti, kas ir pamatā izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcijai.

3. Neskarot 1. punkta e) apakšpunktu, izcelsmes dalībvalsts tiesas jurisdikcija nav pārskatāma. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto sabiedriskās kārtības pārbaudi nevar piemērot normām, kas saistītas ar jurisdikciju.

4. Pieteikumu sprieduma atzīšanas atteikumam iesniedz saskaņā ar procedūru, kas izklāstīta 2. apakšiedaļā un – attiecīgā gadījumā – 4. iedaļā.

2. apakšiedaļa

**Izpildes atteikums**

*46. pants*

Pēc pieteikuma, kas saņemts no personas, pret kuru lūgta izpilde, sprieduma izpildi atsaka, ja ir konstatēts, ka pastāv viens no 45. pantā minētajiem pamatojumiem.

*47. pants*

1. Pieteikumu par izpildes atteikumu iesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 75. panta a) punktu ir paziņojusi Komisijai kā tiesu, kurā jāiesniedz pieteikums.

2. Izpildes atteikuma procedūru, ciktāl uz to neattiecas šī regula, reglamentē uzrunātās dalībvalsts tiesību akti.

3. Pieteikuma iesniedzējs iesniedz tiesai sprieduma kopiju un, ja nepieciešams, tā tulkojumu vai transliterāciju.

Tiesa var neprasīt iesniegt pirmajā daļā minētos dokumentus, ja tie jau ir tās rīcībā vai tā uzskata par nepamatotu prasīt iesniedzējam tos sagādāt. Pēdējā no minētajiem gadījumiem tiesa var prasīt otru pusi iesniegt minētos dokumentus.

▼B

4. Pusei, kas prasa citā dalībvalstī pieņemta sprieduma izpildes atteikumu, neprasa pasta adresi uzrunātajā dalībvalstī. Tāpat minētajai pusei neprasa iecelt pilnvarotu pārstāvi uzrunātajā dalībvalstī, ja vien šāda pārstāvja iecelšana nav obligāta prasība neatkarīgi no pušu pilsonības vai domicila.

*48. pants*

Tiesa nekavējoties pieņem lēmumu par izpildes atteikuma piemērošanu.

*49. pants*

1. Jebkura puse var pārsūdzēt lēmumu par izpildes atteikuma piemērošanu.

2. Pārsūdzība jāiesniedz tiesā, ko attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar 75. panta b) punktu ir paziņojusi Komisijai kā tiesu, kurā jāiesniedz šāda pārsūdzība.

*50. pants*

Lēmumu par pārsūdzību var apstrīdēt pārsūdzības kārtībā vienīgi tad, ja dalībvalsts saskaņā ar 75. panta c) punktu paziņojusi Komisijai tiesas, kurās jāiesniedz turpmāka pārsūdzība.

*51. pants*

1. Tiesa, kurā iesniegts sprieduma izpildes atteikuma pieteikums vai kura izskata pārsūdzību saskaņā ar 49. vai 50. pantu, var apturēt tiesvedību, ja spriedums ir pārsūdzēts vispārējā kārtībā izcelsmes dalībvalstī vai ja šādas pārsūdzības termiņš vēl nav beidzies. Pēdējā minētajā gadījumā tiesa var noteikt termiņu, kurā šāda pārsūdzība iesniedzama.

2. Ja spriedums ir pieņemts Īrijā, Kiprā vai Apvienotajā Karalistē, jebkuru izcelsmes dalībvalstī pieejamu pārsūdzības veidu 1. punkta vajadzībām uzskata par pārsūdzību vispārējā kārtībā.

*4. IEDAĻA*

***Kopīgi noteikumi***

*52. pants*

Kādā dalībvalstī pieņemts spriedums nekādos apstākļos nav pārskatāms pēc būtības uzrunātajā dalībvalstī.

▼B

*53. pants*

Izcelsmes tiesa pēc jebkuras ieinteresētās puses lūguma izdod apliecību, izmantojot standarta veidlapu I pielikumā.

*54. pants*

1. Ja spriedumā noteikts pasākums vai rīkojums, kas nav pazīstams uzrunātās dalībvalsts tiesību aktos, minēto pasākumu vai rīkojumu cik vien iespējams pielāgo pasākumam vai rīkojumam, kas pazīstams minētās dalībvalsts tiesību aktos un kam ir līdzvērtīgas sekas un līdzīgi mērķi un nolūki.

Šāda pielāgošana nedrīkst radīt sekas, kas pārsniedz izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos paredzētās sekas.

2. Jebkura puse var tiesā apstrīdēt pasākuma vai rīkojuma pielāgošanu.

3. Ja vajadzīgs, pusei, kas atsaucas uz spriedumu vai prasa tā izpildi, var prasīt nodrošināt sprieduma tulkojumu vai transliterāciju.

*55. pants*

Dalībvalstī pieņemts spriedums, kas kā sodu nosaka maksājumu, ir izpildāms uzrunātajā dalībvalstī vienīgi tad, ja izcelsmes tiesa ir galīgi noteikusi maksājuma summu.

*56. pants*

No personas, kura vienā dalībvalstī prasa izpildīt spriedumu, kas pieņemts citā dalībvalstī, neprasa nekāda veida nodrošinājumu, garantiju vai ķīlu tā iemesla dēļ, ka šī persona ir ārvalsts pilsonis vai ka tai nav domicila vai pastāvīgas mītnesvietas uzrunātajā dalībvalstī.

*57. pants*

1. Ja saskaņā ar šo regulu ir nepieciešams tulkojums vai transliterācija, šādu tulkojumu vai transliterāciju veic attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai, ja šajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tiesvedības oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām tajā vietā, kur atsaucas uz citā valstī pieņemtu spriedumu vai iesniedz pieteikumu saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Attiecībā uz veidlapām, kas minētas 53. pantā un 60. pantā, tulkojumus vai transliterācijas var veikt jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā vai valodās, ko attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi par pieņemamu.

▼B

3. Tulkojumu saskaņā ar šo regulu veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

## IV NODAĻA

## PUBLISKI AKTI UN IZLĪGUMI

### *58. pants*

1. Publisks akts, kas ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, ir izpildāms pārējās dalībvalstīs, neprasot izpildāmības deklarāciju. Publiska akta izpildi var atteikt vienīgi tad, ja šāda izpilde ir acīmredzami pretrunā uzrunātās dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

Publiskiem aktiem attiecīgi piemēro III nodaļas 2. iedaļu, 3. iedaļas 2. apakšiedaļu un 4. iedaļu.

2. Publiskajam aktam jāatbilst nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu izcelsmes dalībvalstī.

### *59. pants*

Tiesas izlīgumu, kas ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī, izpilda pārējās dalībvalstīs saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā publiskos aktus.

### *60. pants*

Izcelsmes dalībvalsts kompetentā iestāde vai tiesa pēc jebkuras no ieinteresēto pušu pieprasījuma izdod apliecību, izmantojot veidlapu II pielikumā, ar publiskajā aktā paredzēto izpildāmo pienākumu kopsavilkumu vai tiesas izlīgumā dokumentēto pušu vienošanās kopsavilkumu.

## V NODAĻA

## VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

### *61. pants*

Saistībā ar šo regulu dalībvalstī izdotiem dokumentiem neprasa veikt legalizāciju vai citas līdzīgas formalitātes.

### *62. pants*

1. Lai noteiktu, vai puses domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība, tiesa piemēro savus tiesību aktus.

2. Ja puses domicils nav dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība, tad, lai noteiktu, vai puses domicils ir citā dalībvalstī, tiesa piemēro minētās dalībvalsts tiesību aktus.

▼B

*63. pants*

1. Šajā regulā uzņēmējsabiedrības vai citas juridiskās personas, vai fizisku un juridisku personu apvienības domicils ir vietā, kur ir tās:

a) statūtos noteiktā atrašanās vieta;

b) galvenais birojs; vai

c) galvenā darbības vieta.

2. Īrijas, Kipras un Apvienotās Karalistes vajadzībām "statūtos noteiktā atrašanās vieta" ir juridiskā adrese vai, ja šādas adreses nav, inkorporācijas vieta, vai, ja šādas vietas nav, vieta, saskaņā ar kuras tiesību aktiem veikta izveide.

3. Lai noteiktu, vai trasta domicils ir dalībvalstī, kuras tiesā ir celta prasība, tiesa piemēro savas starptautisko privāttiesību normas.

*64. pants*

Neskarot labvēlīgākus noteikumus valstu tiesību aktos, personas, kam ir domicils kādā dalībvalstī un ko par netīšu noziedzīgu nodarījumu tiesā krimināltiesās citā dalībvalstī, kuras pilsoņi tās nav, var aizstāvēt atbilstīgi kvalificētas personas, pat ja tās neierodas personiski. Tomēr tiesa, kurā celta prasība, var prasīt ierasties personiski; ja persona neierodas, spriedums, kas pieņemts civillietā, kurā attiecīgajai personai nav bijusi iespēja nodrošināt sev aizstāvību, nav jāatzīst vai jāizpilda citās dalībvalstīs.

*65. pants*

1. Šīs regulas 8. panta 2. punktā un 13. pantā noteikto jurisdikciju tiesvedībā par garantiju vai nodrošinājumu vai citā tiesvedībā attiecībā uz trešām personām var izmantot dalībvalstīs, kas iekļautas sarakstā, ko Komisijas sagatavojusi saskaņā ar 76. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 76. panta 2. punktu, vienīgi tiktāl, cik tas pieļaujams saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Personu, kuras domicils ir citā dalībvalstī, var uzaicināt piedalīties tiesvedībā minēto dalībvalstu tiesās saskaņā ar minētajā sarakstā izklāstītajiem noteikumiem par trešo personu piedalīšanos.

2. Spriedumus, kas atbilstīgi 8. panta 2. punktam vai 13. pantam pieņemti kādā dalībvalstī, jebkurā citā dalībvalstī atzīst un izpilda saskaņā ar III nodaļu. Jebkādas sekas, ko 1. punkta piemērošanas iznākumā 1. punktā minētajā sarakstā iekļautajās dalībvalstīs pieņemtie spriedumi var radīt attiecībā uz trešām personām saskaņā ar minēto dalībvalstu tiesību aktiem, atzīst visās dalībvalstīs.

3. Šā panta 1. punktā minētajā sarakstā iekļautās dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2001/470/EK ([1]) ("Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls"), sniedz informāciju par to, kā saskaņā ar to valsts tiesību aktiem var noteikt 2. punkta otrajā teikumā minēto spriedumu sekas.

([1]) OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

▼B

VI NODAĻA

**PĀREJAS NOTEIKUMI**

*66. pants*

1. Šo regulu piemēro tikai tiesvedībā, kura uzsākta, publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesu izlīgumiem, kuri apstiprināti vai noslēgti 2015. gada 10. janvārī vai pēc tam.

2. Neatkarīgi no 80. panta Regulu (EK) Nr. 44/2001 turpina piemērot spriedumiem, kas pieņemti tiesvedībā, kura uzsākta, publiskiem aktiem, kas oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesas izlīgumiem, kuri apstiprināti vai noslēgti pirms 2015. gada 10. janvāra un kas ietilpst minētās regulas darbības jomā.

VII NODAĻA

**SAISTĪBA AR CITIEM INSTRUMENTIEM**

*67. pants*

Šī regula neliedz piemērot noteikumus, kas konkrētos jautājumos reglamentē jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi un kas ietverti Savienības aktos vai valstu tiesību aktos, kuri saskaņoti ar šādiem aktiem.

*68. pants*

1. Attiecībās starp dalībvalstīm šī regula aizstāj 1968. gada Briseles konvenciju, izņemot attiecībā uz dalībvalstu teritorijām, kuras ir minētās konvencijas teritoriālajā darbības jomā un attiecībā uz kurām šo regulu nepiemēro saskaņā ar LESD 355. pantu.

2. Ciktāl šī regula attiecībās starp dalībvalstīm aizstāj 1968. gada Briseles konvencijas noteikumus, visas atsauces uz minēto konvenciju uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

*69. pants*

Saskaņā ar 70. un 71. pantu šī regula attiecībās starp dalībvalstīm aizstāj konvencijas, kas noslēgtas par tiem pašiem jautājumiem kā tie, kuriem piemēro regulu. Jo īpaši aizstātas tiek konvencijas, kas iekļautas Komisijas sagatavotajā sarakstā saskaņā ar 76. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 76. panta 2. punktu.

*70. pants*

1. Konvencijas, kas minētas 69. pantā, paliek spēkā attiecībā uz jautājumiem, kuros nepiemēro šo regulu.

▼B

2. Tās paliek spēkā attiecībā uz spriedumiem, kas pieņemti, publiskajiem aktiem, kuri oficiāli sastādīti vai reģistrēti, un tiesas izlīgumiem, kas apstiprināti vai noslēgti pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 spēkā stāšanās dienas.

*71. pants*

1. Šī regula neietekmē konvencijas, kurās dalībvalstis ir līgumslēdzējas puses un kuras saistībā ar konkrētiem jautājumiem reglamentē jurisdikciju vai spriedumu atzīšanu vai izpildi.

2. Lai 1. punktu interpretētu vienveidīgi, to piemēro šādi:

a) šī regula neliedz tiesai kādā valstī, kura ir līgumslēdzēja puse kādā konvencijā par kādu konkrētu jautājumu, īstenot jurisdikciju saskaņā ar attiecīgo konvenciju, pat ja atbildētāja domicils ir citā dalībvalstī, kura nav attiecīgās konvencijas līgumslēdzēja puse. Tiesai, kas izskata prasību, jebkurā gadījumā piemēro šīs regulas 28. pantu;

b) spriedumus, ko kādā dalībvalstī ir pieņēmusi tiesa, īstenojot konvencijā par kādu konkrētu jautājumu paredzētu jurisdikciju, saskaņā ar šo regulu atzīst un izpilda citā dalībvalstī.

Ja konvencija par kādu konkrētu jautājumu, kuras līgumslēdzējas puses ir gan izcelsmes dalībvalsts, gan uzrunātā dalībvalsts, paredz nosacījumus spriedumu atzīšanai un izpildei, tad piemēro minētos nosacījumus. Jebkurā gadījumā var piemērot šīs regulas noteikumus par spriedumu atzīšanu un izpildi.

▼M1

*71.a pants*

1. Šajā regulā par tiesu, kas ir kopīga vairākām dalībvalstīm, kā noteikts 2. punktā ("kopīgā tiesa"), uzskata dalībvalsts tiesu, kad šāda kopīgā tiesa saskaņā ar tās izveides instrumentu īsteno jurisdikciju lietās, kas ietilpst šīs regulas darbības jomā.

2. Šajā regulā kopīgā tiesa ir katra šāda tiesa:

a) Vienotā patentu tiesa, kas izveidota ar 2013. gada 19. februārī parakstīto Vienotās patentu tiesas izveides nolīgumu ("VPT nolīgums"); un

b) Beniluksa valstu tiesa, kas izveidota ar 1965. gada 31. marta Nolīgumu par Beniluksa valstu tiesas izveidi un tās statūtiem ("Nolīgums par Beniluksa valstu tiesu").

*71.b pants*

Kopīgās tiesas jurisdikciju nosaka šādi:

▼M1

1) kopīgajai tiesai ir jurisdikcija gadījumos, kad saskaņā ar šo regulu tādas dalībvalsts, kura ir kopīgo tiesu izveidojošā instrumenta puse, tiesām būtu jurisdikcija attiecībā uz jautājumu, ko reglamentē minētais instruments;

2) ja atbildētāja domicils neatrodas kādā dalībvalstī un šī regula citādi nenosaka jurisdikciju attiecībā uz viņu, ciktāl atbilstīgi piemēro II nodaļu neatkarīgi no atbildētāja domicila.

Kopīgā tiesā var iesniegt pieteikumu attiecībā uz pagaidu pasākumiem, tostarp aizsardzības pasākumiem, pat tad, ja jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības ir trešās valsts tiesām;

3) ja kopīgajai tiesai saskaņā ar 2. punktu ir jurisdikcija attiecībā uz atbildētāju strīdā par pārkāpumu, kas saistīts ar Eiropas patentu un kas rada zaudējumus Savienībā, minētā tiesa var īstenot jurisdikciju arī saistībā ar zaudējumiem, kas no šāda pārkāpuma radušies ārpus Savienības.

Šādu jurisdikciju var noteikt tikai tad, ja atbildētājam piederošs īpašums atrodas jebkurā no dalībvalstīm, kas ir kopīgo tiesu izveidojošā instrumenta puses, un strīdam ir pietiekama saikne ar jebkuru no šādām dalībvalstīm.

*71.c pants*

1. Regulas 29. līdz 32. pantu piemēro, ja prasība ir celta kopīgajā tiesā un tādas dalībvalsts tiesā, kas nav kopīgo tiesu izveidojošā instrumenta puse.

2. Regulas 29. līdz 32. pantu piemēro, ja VPT nolīguma 83. pantā minētajā pārejas laikā tiek celta prasība Vienotajā patentu tiesā un tādas dalībvalsts tiesā, kas ir VPT nolīguma līgumslēdzēja puse.

*71.d pants*

Šo regulu piemēro attiecībā uz šādu spriedumu atzīšanu un izpildi:

a) kopīgās tiesas taisīti spriedumi, kas ir jāatzīst un jāizpilda dalībvalstī, kura nav kopīgo tiesu izveidojošā instrumenta puse; un

b) tādas dalībvalsts, kura nav kopīgo tiesu izveidojošā instrumenta puse, tiesu taisīti spriedumi, kas ir jāatzīst un jāizpilda dalībvalstī, kura ir minētā instrumenta puse.

Tomēr, ja kopīgās tiesas taisīta sprieduma atzīšanu un izpildi cenšas panākt dalībvalstī, kas ir kopīgo tiesu izveidojošā instrumenta puse, šīs regulas noteikumu vietā piemēro jebkādus minētā instrumenta noteikumus par atzīšanu un izpildi.

▼B

*72. pants*

Šī regula neietekmē nolīgumus, ar kuriem dalībvalstis pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 stāšanās spēkā saskaņā ar 1968. gada Briseles konvencijas 59. pantu ir uzņēmušās neatzīt spriedumus, kas citās minētās konvencijas līgumslēdzējās valstīs pieņemti attiecībā uz atbildētājiem, kuru domicils vai pastāvīgā mītnesvieta ir kādā trešā valstī, ja minētās konvencijas 4. pantā noteiktajos gadījumos spriedumu var pamatot vienīgi ar jurisdikciju, kas norādīta minētās konvencijas 3. panta otrajā daļā.

*73. pants*

1. Šī regula neietekmē 2007. gada Lugāno konvencijas piemērošanu.

2. Šī regula neietekmē 1958. gada Ņujorkas konvencijas piemērošanu.

3. Šī regula neietekmē tādu divpusēju konvenciju un nolīgumu piemērošanu, kas noslēgti starp trešo valsti un dalībvalsti pirms Regulas (EK) Nr. 44/2001 spēkā stāšanās dienas un kas attiecas uz jautājumiem, kurus reglamentē šī regula.

VIII NODAĻA

**NOBEIGUMA NOTEIKUMI**

*74. pants*

Dalībvalstis, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu, ar mērķi darīt informāciju publiski pieejamu sniedz valsts noteikumu un procedūru aprakstu par spriedumu izpildi, tostarp iestādes, kas kompetentas veikt izpildi, un informāciju par izpildes ierobežojumiem, jo īpaši parādnieka aizsardzības noteikumus un noilguma termiņu ierobežojumus.

Dalībvalstis šo informāciju nepārtraukti atjaunina.

*75. pants*

Dalībvalstis līdz 2014. gada 10. janvārim Komisijai paziņo:

a) tiesas, kam jāiesniedz sprieduma izpildes atteikuma pieteikums saskaņā ar 47. panta 1. punktu;

b) tiesas, kurās iesniedz pārsūdzību par sprieduma izpildes atteikuma lēmuma piemērošanu saskaņā ar 49. panta 2. punktu;

c) tiesas, kurās iesniedz jebkādu tālāku pārsūdzību saskaņā ar 50. pantu; un

▼B

d) valodas, kas ir pieņemamas veidlapu tulkojumiem, kā minēts 57. panta 2. punktā.

Komisija dara informāciju publiski pieejamu ar piemērotu līdzekļu palīdzību, jo īpaši – izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu.

*76. pants*

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai:

a) noteikumus par jurisdikciju, kas minēti 5. panta 2. punktā un 6. panta 2. punktā;

b) noteikumus par trešo personu piedalīšanos, kas minēti 65. pantā; un

c) konvencijas, kas minētas 69. pantā.

2. Komisija, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem dalībvalstu paziņojumiem, sagatavo attiecīgus sarakstus.

3. Dalībvalstis informē Komisiju par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas izdarāmi minētajos sarakstos. Komisija minētajos sarakstos izdara attiecīgus grozījumus.

4. Komisija sarakstus un jebkādus turpmākus tajos izdarītus grozījumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Komisija publisko visu informāciju, kas paziņota atbilstīgi 1. un 3. punktam, izmantojot jebkādus piemērotus līdzekļus, jo īpaši – izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu.

*77. pants*

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 78. pantu attiecībā uz I un II pielikuma grozījumiem.

*78. pants*

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 77. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2013. gada 9. janvāra.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 77. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

▼B

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 77. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

*79. pants*

Komisija līdz 2022. gada 11. janvārim iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Minētajā ziņojumā ietver novērtējumu par to, vai, iespējams, ir nepieciešams paplašināt noteikumus par jurisdikciju, attiecinot tos arī uz atbildētājiem, kuru domicils nav dalībvalstī, ņemot vērā šīs regulas darbību un iespējamās starptautiskās tendences. Attiecīgā gadījumā ziņojumam pievieno priekšlikumus par šīs regulas grozījumiem.

*80. pants*

Ar šo regulu atceļ Regulu (EK) Nr. 44/2001. Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

*81. pants*

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2015. gada 10. janvāra, izņemot 75. un 76. pantu, ko piemēro no 2014. gada 10. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

▼B

*I PIELIKUMS*

**APLIECĪBA SPRIEDUMAM CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS**

**Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 53. pants**

1. IZCELSMES TIESA

1.1. Nosaukums:

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis:

1.4. Fakss:

1.5. E-pasts (ja pieejams):

2. PRASĪTĀJS(-I) ([1])

2.1. Uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

2.2. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

2.3. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

2.4. Adrese:

2.4.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

2.4.2. Vieta un pasta indekss:

2.4.3. Valsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu) ☐

2.5. E-pasts (ja pieejams):

3. ATBILDĒTĀJS(-I) ([2])

3.1. Uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums:

3.2. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

3.3. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

3.4. Adrese:

3.4.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

3.4.2. Vieta un pasta indekss:

3.4.3. Valsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu) ☐

3.5. E-pasts (ja pieejams):

▼B

4. SPRIEDUMS

4.1. Sprieduma datums (dd/mm/gggg):

4.2. Sprieduma atsauces numurs:

4.3. Spriedums tika pieņemts aizmuguriski:

4.3.1. ☐ Nē

4.3.2. ☐ Jā (lūdzu norādīt datumu (dd/mm/gggg), kad atbildētājam tika izsniegts dokuments, ar kuru ierosināta tiesvedība, vai līdzīgs dokuments):

4.4. Spriedums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī bez nekādu papildu nosacījumu izpildes:

4.4.1. ☐ Jā (lūdzu norādīt datumu (dd/mm/gggg), kad spriedums tika pasludināts par izpildāmu (ja piemērojams)):

4.4.2. ☐ Jā, bet tikai pret šādu(-ām) personu(-ām) (lūdzu precizēt):

4.4.3. ☐ Jā, bet tas attiecas tikai uz sprieduma daļu(-ām) (lūdzu precizēt):

4.4.4. ☐ Spriedums neietver izpildāmu pienākumu

4.5. Sākot no apliecības izdošanas datuma, spriedums ir izsniegts atbildētājam(-iem):

4.5.1. ☐ Jā (lūdzu norādīt izsniegšanas datumu (dd/mm/gggg), ja zināms):

4.5.1.1. Spriedums tika izsniegts šādā(-ās) valodā(-ās):

BG ☐ ES ☐ CS ☐ DE ☐ ET ☐ EL ☐ EN ☐ FR ☐ GA ☐ IT ☐ LV ☐ LT ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SK ☐ SL ☐ FI ☐ SV ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu) ☐

4.5.2. ☐ Saskaņā ar tiesas rīcībā esošo informāciju – nē

4.6. Sprieduma noteikumi un procenti:

4.6.1. Spriedums par naudas prasījumu ([3])

4.6.1.1. Lietas apstākļu īss apraksts:

4.6.1.2. Tiesa ir izdevusi rīkojumu

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) ([4])

veikt maksājumu:

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums)

4.6.1.2.1. Ja par vienu un to pašu prasību par atbildīgu uzskata vairāk nekā vienu personu, visu summu var iekasēt no jebkuras no šīm personām:

4.6.1.2.1.1. ☐ Jā

4.6.1.2.1.2. ☐ Nē

4.6.1.3. Valūta:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu):

4.6.1.4. Pamatsumma:

4.6.1.4.1. ☐ Summu izmaksā vienā reizē

▼B

4.6.1.4.2. ☐ Summu izmaksā, veicot vairākas iemaksas ([5])

| Datums (dd/mm/gggg) | Summa |
|---|---|
| | |
| | |

4.6.1.4.3. ☐ Summu izmaksā regulāri

4.6.1.4.3.1. ☐ dienā

4.6.1.4.3.2. ☐ nedēļā

4.6.1.4.3.3. ☐ cits (norādīt regularitāti):

4.6.1.4.3.4. Sākot no: datums (dd/mm/gggg) vai notikums:

4.6.1.4.3.5. (Ja attiecināms) līdz: datums (dd/mm/gggg) vai notikums:

4.6.1.5. Procenti, ja piemēro:

4.6.1.5.1. Procenti:

4.6.1.5.1.1. ☐ Spriedumā nav norādīti

4.6.1.5.1.2. ☐ Jā, norādīti spriedumā:

4.6.1.5.1.2.1. Summa:

vai

4.6.1.5.1.2.2. ... % likme

4.6.1.5.1.2.3. Procentus piemēro no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.6.1.5.2. ☐ Likumiskie procenti (ja attiecināms), kas jāaprēķina saskaņā ar (lūdzu norādīt attiecīgo likumu):

4.6.1.5.2.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.6.1.5.3. ☐ Procentu kapitalizācija (ja attiecināms, lūdzu norādīt):

4.6.2. Spriedumā paredz pagaidu pasākumu, tostarp aizsardzības pasākumu

4.6.2.1. Lietas apstākļu un paredzētā pasākuma īss apraksts:

4.6.2.2. Pasākumu ir norīkojusi tiesa, kurai ir jurisdikcija izlemt lietu pēc būtības

4.6.2.2.1. ☐ Jā

4.6.3. Cita veida spriedums:

4.6.3.1. Īss lietas apstākļu un tiesas nolēmuma apraksts:

4.7. Izmaksas ([7]):

4.7.1. Valūta:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu):

4.7.2. Šādai(-ām) personai(-ām), pret kuru(-ām) prasīta izpilde, ir pieprasīts segt izmaksas:

4.7.2.1. Uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums: ([8])

4.7.2.2. Ja vairāk nekā vienai personai ir pieprasīts segt izmaksas, visus summu var iekasēt no jebkuras no šīm personām:

▼B

4.7.2.2.1. ☐ Jā

4.7.2.2.2. ☐ Nē

4.7.3. Izmaksas, kuras cenšas atgūt, ir šādas: ([9])

4.7.3.1. ☐ Izmaksas ir noteiktas spriedumā, norādot kopsummu (lūdzu norādīt summu):

4.7.3.2. ☐ Izmaksas ir noteiktas spriedumā, norādot kopējo izmaksu procentuālo daļu (lūdzu norādīt kopsummas procentuālo daļu):

4.7.3.3. ☐ Persona(-as), kam jāsedz izmaksas, ir noteikta(-as) spriedumā, un summas ir šādas:

4.7.3.3.1. ☐ Tiesas nodevas:

4.7.3.3.2. ☐ Juridiskās palīdzības izmaksas:

4.7.3.3.3. ☐ Dokumentu izsniegšanas izmaksas:

4.7.3.3.4. ☐ Citas:

4.7.3.4. ☐ Citas (lūdzu norādīt):

4.7.4. Procenti, ko piemēro izmaksām:

4.7.4.1. ☐ Nav piemērojami

4.7.4.2. ☐ Procenti ir norādīti spriedumā

4.7.4.2.1. Summa:

vai

4.7.4.2.2. … % likme

4.7.4.2.2.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.7.4.3. ☐ Likumā noteiktie procenti (ja attiecināms), kas jāaprēķina saskaņā ar (lūdzu norādīt attiecīgo likumu):

4.7.4.3.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) ([6])

4.7.4.4. ☐ Procentu kapitalizācija (ja attiecināms, lūdzu norādīt):

(Vieta) …

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas zīmogs:

---

([1]) Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu prasītāju, norādiet informāciju par visiem prasītājiem.
([2]) Ja spriedums attiecas uz vairāk nekā vienu atbildētāju, norādiet informāciju par visiem atbildētājiem.
([3]) Ja spriedums attiecas tikai uz izmaksām, kas saistītas ar prasību, par kuru lēmums pieņemts vecākā spriedumā, atstājiet 4.6.1. punktu neaizpildītu un pārejiet pie 4.7. punkta.
([4]) Ja rīkojums veikt maksājumu ir izdots vairāk nekā vienai personai, norādiet informāciju par visām personām.
([5]) Norādiet informāciju par katru iemaksu.
([6]) Ja ir vairāk par vienu laikposmu, norādiet informāciju par visiem laikposmiem.
([7]) Šis punkts ietver arī situācijas, kad izmaksas tiek piespriestas atsevišķā spriedumā
([8]) Ja ir vairāk nekā viena persona, norādiet informāciju par visām personām.
([9]) Ja izmaksas ir jāpiedzen no vairākām personām, norādiet sadalījumu katrai personai atsevišķi.

▼B

*II PIELIKUMS*

**APLIECĪBA PUBLISKAM AKTAM / TIESAS IZLĪGUMAM (1) CIVILLIETĀS UN KOMERCLIETĀS**

**Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 60. pants**

1. TIESA VAI KOMPETENTĀ IESTĀDE, KAS IZDEVUSI APLIECĪBU

1.1. Nosaukums:

1.2. Adrese:

1.2.1. Iela un mājas numurs / pastkaste:

1.2.2. Vieta un pasta indekss:

1.2.3. Dalībvalsts:

AT ☐ BE ☐ BG ☐ CY ☐ CZ ☐ DE ☐ EE ☐ EL ☐ ES ☐ FI ☐ FR ☐ HU ☐ IE ☐ IT ☐ LT ☐ LU ☐ LV ☐ MT ☐ NL ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SE ☐ SI ☐ SK ☐ UK ☐

1.3. Tālrunis:

1.4. Fakss:

1.5. E-pasts (ja pieejams):

2. PUBLISKAIS AKTS

2.1. Iestāde, kas sagatavojusi publisko aktu (ja tā nav tā pati iestāde, kura izdod apliecību)

2.1.1. Iestādes nosaukums un norāde:

2.1.2. Adrese:

2.2. Datums (dd/mm/gggg), kad 2.1. punktā minētā iestāde sagatavoja publisko aktu:

2.3. Publiskā akta atsauces numurs (ja piemērojams):

2.4. Datums (dd/mm/gggg), kad publisko dokumentu reģistrēja izcelsmes dalībvalstī (jāaizpilda tikai tad, ja reģistrācijas datums nosaka publiskā akta tiesiskās sekas un ja šis datums atšķiras no 2.2. punktā norādītā datuma):

2.4.1. Atsauces numurs reģistrā (ja piemērojams):

3. TIESAS IZLĪGUMS

3.1. Tiesa, kura apstiprināja tiesas izlīgumu vai kurā tiesas izlīgums tika noslēgts (ja tā nav tā pati tiesa, kas izdod apliecību)

3.1.1. Tiesas nosaukums:

3.1.2. Adrese:

3.2. Tiesas izlīguma datums (dd/mm/gggg):

3.3. Tiesas izlīguma atsauces numurs:

4. PUBLISKAJĀ AKTĀ / TIESAS IZLĪGUMĀ IESAISTĪTĀS PUSES

4.1. Kreditora(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) (2):

4.1.1. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

4.1.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

4.2. Parādnieka(-u) vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) (3):

4.2.1. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

4.2.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

4.3. Citu pušu vārds(-i), uzvārds(-i) (uzvārds, vārds / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) (4):

▼B

4.3.1. Personas kods / reģistrācijas numurs (ja piemērojams un ja pieejams):

4.3.2. Dzimšanas datums (dd/mm/gggg) un vieta vai, ja tā ir juridiska persona, dibināšanas/izveides/reģistrācijas datums un vieta (ja attiecināms un ja pieejams):

5. PUBLISKĀ AKTA / TIESAS IZLĪGUMA IZPILDĀMĪBA IZCELSMES DALĪBVALSTĪ

5.1. Publiskais akts / tiesas izlīgums ir izpildāms izcelsmes dalībvalstī

5.1.1. ☐ Jā

5.2. Publiskā akta / tiesas izlīguma noteikumi un procenti

5.2.1. Publiskais akts / tiesas izlīgums attiecas uz naudas prasījumu

5.2.1.1. Apstākļu īss apraksts:

5.2.1.2. Saskaņā ar publisko aktu / tiesas izlīgumu

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums) ([5])

jāveic maksājums:

..... (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums)

5.2.1.2.1. Ja par vienu un to pašu prasību par atbildīgu uzskata vairāk nekā vienu personu, visu summu var iekasēt no jebkuras no šīm personām:

5.2.1.2.1.1. ☐ Jā

5.2.1.2.1.2. ☐ Nē

5.2.1.3. Valūta:

☐ Euro (EUR) ☐ Bulgārijas leva (BGN) ☐ Čehijas krona (CZK) ☐ Ungārijas forints (HUF) ☐ Lietuvas lits (LTL) ☐ Latvijas lats (LVL) ☐ Polijas zlots (PLN) ☐ Sterliņu mārciņa (GBP) ☐ Rumānijas leja (RON) ☐ Zviedrijas krona (SEK) ☐ Cita (lūdzu norādīt *ISO* kodu):

5.2.1.4. Pamatsumma:

5.2.1.4.1. ☐ Summu izmaksā vienā reizē

5.2.1.4.2. ☐ Summu izmaksā, veicot vairākas iemaksas ([6])

| Datums (dd/mm/gggg) | Summa |
|---|---|
| | |
| | |

5.2.1.4.3. ☐ Summu izmaksā regulāri

5.2.1.4.3.1. ☐ dienā

5.2.1.4.3.2. ☐ nedēļā

5.2.1.4.3.3. ☐ cits (norādīt regularitāti):

5.2.1.4.3.4. Sākot no: datums (dd/mm/gggg) vai notikums:

5.2.1.4.3.5. (Ja attiecināms) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums):

5.2.1.5. Procenti, ja piemēro

5.2.1.5.1. Procenti:

5.2.1.5.1.1. ☐ Nav norādīti publiskajā aktā / tiesas izlīgumā

5.2.1.5.1.2. ☐ Jā, ir norādīti publiskajā aktā / tiesas izlīgumā:

▼B

5.2.1.5.1.2.1. Summa:

vai

5.2.1.5.1.2.2. … % likme

5.2.1.5.1.2.3. Procentus piemēro no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) (7)

5.2.1.5.2. ☐ Likumiskie procenti (ja piemērojams), kas jāaprēķina saskaņā ar (lūdzu norādīt attiecīgo likumu):

5.2.1.5.2.1. Procenti maksājami no ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) līdz ..... (datums (dd/mm/gggg) vai notikums) (7)

5.2.1.5.3. ☐ Procentu kapitalizācija (ja piemērojams, lūdzu norādīt):

5.2.2. Publiskais akts / tiesas izlīgums attiecas uz izpildāmu pienākumu, kas nav saistīts ar naudas prasījumu:

5.2.2.1. Izpildāmā pienākuma īss apraksts

5.2.2.2. Pienākums, kas minēts 5.2.2.1. punktā, ir izpildāms pret šādu(-ām) personu(-ām) (8) (uzvārds un vārds(-i) / uzņēmuma vai organizācijas nosaukums):

(Vieta): …

Paraksts un/vai izcelsmes tiesas vai kompetentās iestādes, kura izdod apliecību, zīmogs:

---

(1) Svītrot pēc vajadzības visā apliecībā.
(2) Ja ir vairāk nekā viens kreditors, norādiet informāciju par visiem kreditoriem.
(3) Ja ir vairāk nekā viens debitors, norādiet informāciju par visiem debitoriem.
(4) Norādiet informāciju par citām pusēm (ja tādas ir).
(5) Ja vairāk nekā vienai personai ir izdots rīkojums veikt maksājumu, norādiet informāciju par visām personām.
(6) Norādiet informāciju par katru iemaksu.
(7) Ja ir vairāk par vienu laikposmu, norādiet informāciju par visiem laikposmiem.
(8) Ja ir vairāk par vienu personu, norādiet informāciju par visām personām.

▼B

*III PIELIKUMS*

**ATBILSTĪBAS TABULA**

| Regula (EK) Nr. 44/2001 | Šī regula |
|---|---|
| 1. panta 1. punkts | 1. panta 1. punkts |
| 1. panta 2. punkts, ievadvārdi | 1. panta 2. punkts, ievadvārdi |
| 1. panta 2. punkta a) apakšpunkts | 1. panta 2. punkta a) un f) apakšpunkts |
| 1. panta 2. punkta b) līdz d) apakšpunkts | 1. panta 2. punkta b) līdz d) apakšpunkts |
| — | 1. panta 2. punkta e) apakšpunkts |
| 1. panta 3. punkts | — |
| — | 2. pants |
| 2. pants | 4. pants |
| 3. pants | 5. pants |
| 4. pants | 6. pants |
| 5. pants, ievadvārdi | 7. pants, ievadvārdi |
| 5. panta 1. punkts | 7. panta 1. punkts |
| 5. panta 2. punkts | — |
| 5. panta 3. un 4. punkts | 7. panta 2. un 3. punkts |
| — | 7. panta 4. punkts |
| 5. panta 5. līdz 7. punkts | 7. panta 5. līdz 7. punkts |
| 6. pants | 8. pants |
| 7. pants | 9. pants |
| 8. pants | 10. pants |
| 9. pants | 11. pants |
| 10. pants | 12. pants |
| 11. pants | 13. pants |
| 12. pants | 14. pants |
| 13. pants | 15. pants |
| 14. pants | 16. pants |
| 15. pants | 17. pants |
| 16. pants | 18. pants |
| 17. pants | 19. pants |
| 18. pants | 20. pants |
| 19. panta 1. un 2. punkts | 21. panta 1. punkts |
| — | 21. panta 2. punkts |
| 20. pants | 22. pants |
| 21. pants | 23. pants |

▼B

| Regula (EK) Nr. 44/2001 | Šī regula |
|---|---|
| 22. pants | 24. pants |
| 23. panta 1. un 2. punkts | 25. panta 1. un 2. punkts |
| 23. panta 3. punkts | — |
| 23. panta 4. un 5. punkts | 25. panta 3. un 4. punkts |
| — | 25. panta 5. punkts |
| 24. pants | 26. panta 1. punkts |
| — | 26. panta 2. punkts |
| 25. pants | 27. pants |
| 26. pants | 28. pants |
| 27. panta 1. punkts | 29. panta 1. punkts |
| — | 29. panta 2. punkts |
| 27. panta 2. punkts | 29. panta 3. punkts |
| 28. pants | 30. pants |
| 29. pants | 31. panta 1. punkts |
| — | 31. panta 2. punkts |
| — | 31. panta 3. punkts |
| — | 31. panta 4. punkts |
| 30. pants | 32. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts |
| — | 32. panta 1. punkta otrā daļa |
| — | 32. panta 2. punkts |
| — | 33. pants |
| — | 34. pants |
| 31. pants | 35. pants |
| 32. pants | 2. panta a) punkts |
| 33. pants | 36. pants |
| — | 37. pants |
| — | 39. pants |
| — | 40. pants |
| — | 41. pants |
| — | 42. pants |
| — | 43. pants |
| — | 44. pants |
| 34. pants | 45. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts |
| 35. panta 1. punkts | 45. panta 1. punkta e) apakšpunkts |
| 35. panta 2. punkts | 45. panta 2. punkts |
| 35. panta 3. punkts | 45. panta 3. punkts |

▼B

| Regula (EK) Nr. 44/2001 | Šī regula |
|---|---|
| — | 45. panta 4. punkts |
| 36. pants | 52. pants |
| 37. panta 1. punkts | 38. panta a) punkts |
| 38. pants | — |
| 39. pants | — |
| 40. pants | — |
| 41. pants | — |
| 42. pants | — |
| 43. pants | — |
| 44. pants | — |
| 45. pants | — |
| 46. pants | — |
| 47. pants | — |
| 48. pants | — |
| — | 46. pants |
| — | 47. pants |
| — | 48. pants |
| — | 49. pants |
| — | 50. pants |
| — | 51. pants |
| — | 54. pants |
| 49. pants | 55. pants |
| 50. pants | — |
| 51. pants | 56. pants |
| 52. pants | — |
| 53. pants | — |
| 54. pants | 53. pants |
| 55. panta 1. punkts | — |
| 55. panta 2. punkts | 37. panta 2. punkts, 47. panta 3. punkts un 57. pants |
| 56. pants | 61. pants |
| 57. panta 1. punkts | 58. panta 1. punkts |
| 57. panta 2. punkts | — |
| 57. panta 3. punkts | 58. panta 2. punkts |
| 57. panta 4. punkts | 60. pants |
| 58. pants | 59. pants un 60. pants |
| 59. pants | 62. pants |
| 60. pants | 63. pants |
| 61. pants | 64. pants |

▼B

| Regula (EK) Nr. 44/2001 | Šī regula |
|---|---|
| 62. pants | 3. pants |
| 63. pants | — |
| 64. pants | — |
| 65. pants | 65. panta 1. un 2. punkts |
| — | 65. panta 3. punkts |
| 66. pants | 66. pants |
| 67. pants | 67. pants |
| 68. pants | 68. pants |
| 69. pants | 69. pants |
| 70. pants | 70. pants |
| 71. pants | 71. pants |
| 72. pants | 72. pants |
| — | 73. pants |
| 73. pants | 79. pants |
| 74. panta 1. punkts | 75. panta pirmās daļas a), b) un c) punkts un 76. panta 1. punkta a) apakšpunkts |
| 74. panta 2. punkts | 77. pants |
| — | 78. pants |
| — | 80. pants |
| 75. pants | — |
| 76. pants | 81. pants |
| I pielikums | 76. panta 1. punkta a) apakšpunkts |
| II pielikums | 75. panta a) punkts |
| III pielikums | 75. panta b) punkts |
| IV pielikums | 75. panta c) punkts |
| V pielikums | I un II pielikums |
| VI pielikums | II pielikums |
| — | III pielikums |